

669

Wet van 29 oktober 1992, tot vervanging van de Wet van 27 april 1884, Stb. 96, tot regeling van het Staatstoezicht op krankzinnigen (Wet bijzondere opnemingen in psychiatrische ziekenhuizen)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is de wet van 27 april 1884, Stb. 96, tot regeling van het Staatstoezicht op krankzinnigen door een nieuwe wet te vervangen en de nieuwe wet, in aanmerking genomen de in het algemeen op het gebied van de zorg voor de volksgezondheid bestaande regelingen, in hoofdzaak betrekking te doen hebben op personen die op grond van een rechterlijke uitspraak in een psychiatrisch ziekenhuis worden opgenomen of verblijven;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

HOOFDSTUK I. Algemeen

Artikel 1

1. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt verstaan onder:

a. Onze Minister: Onze Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur;

b. hoofdinspecteur: de geneeskundige hoofdinspecteur voor de geestelijke volksgezondheid;

c. inspecteur: de bevoegde geneeskundige inspecteur voor de geestelijke volksgezondheid;

d. stoornis van de geestvermogens: een gebrekkige ontwikkeling of ziekelijke stoornis van de geestvermogens;

e. gestoord zijn in zijn geestvermogens: een stoornis van de geestvermogens hebben;

f. gevaar: gevaar voor een of meer personen – degene die het gevaar veroorzaakt daaronder begrepen – of voor de algemene veiligheid van personen of goederen;

g. echtgenoot: de niet van tafel en bed gescheiden echtgenoot;

h. psychiatrisch ziekenhuis:

1°. een voor de toepassing van de Ziekenfondswet (Stb. 1964, 392) of

de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (Stb. 1976, 617) als ziekenhuis, verpleeginrichting of zwakzinnigeninrichting erkende of aangewezen inrichting of afdeling daarvan, voor zover die inrichting of afdeling blijkens de erkenning of aanwijzing gericht is op de behandeling van psychiatrische patiënten en mede geschikt is voor alle of bepaalde categorieën van met toepassing van hoofdstuk VI, § 1, opgenomen psychiatrische patiënten;

2°. een psychiatrische afdeling van een academisch ziekenhuis;
i. arts: een arts, hier te lande bevoegd tot het uitoefenen van de geneeskunst;

j. psychiater: een geneeskundige, in het register van erkende specialisten van de daartoe door Onze Minister aangewezen beroepsorganisatie van geneeskundigen ingeschreven voor het specialisme psychiatrie of voor het specialisme zenuw- en zielsziekten;

k. instelling: een rechtspersoonlijkheid bezittende vereniging, stichting of instelling, welke zich blijkens haar statuten of reglementen toelegt op het bevorderen van de psycho-sociale of de sociaal-psychiatrische zorg ten behoeve van personen die gestoord zijn in hun geestvermogens;

l. patiëntenvertrouwenspersoon: persoon die in een psychiatrisch ziekenhuis werkzaam is om, onafhankelijk van het bestuur en van personen in dienst van het ziekenhuis, aan patiënten in het ziekenhuis op hun verzoek advies en bijstand te verlenen in aangelegenheden, samenhangend met hun opname en verblijf in het ziekenhuis.

2. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde heeft degene die met betrokkene een duurzame gemeenschappelijke huishouding heeft gelijke bevoegdheden als de echtgenoot.

3. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt onder «geneesheer-directeur» mede verstaan de arts die, hoewel geen directeursfunctie bekleedende, belast is met de zorg voor de algemene gang van zaken op geneeskundig gebied in het psychiatrisch ziekenhuis.

4. Voor de toepassing van deze wet wordt onder «rechter» verstaan de enkelvoudige kamer van een arrondissementsrechtbank, als bedoeld in artikel 49, tweede lid, van de Wet op de Rechterlijke Organisatie, met dien verstande echter dat voor de behandeling van zaken met betrekking tot minderjarige personen die gestoord zijn in hun geestvermogens, onder «rechter» wordt verstaan de enkelvoudige kamer, bedoeld in artikel 58a, eerste en tweede lid, van die wet. Indien toepassing is gegeven aan artikel 7, eerste lid, wordt in afwijking van wat bepaald is in de eerste volzin van dit lid onder «rechter» verstaan de meervoudige kamer van een arrondissementsrechtbank, als bedoeld in artikel 49, eerste lid, van die wet.

5. Onze Minister kan bepalen, welk college voor de toepassing van deze wet ten aanzien van psychiatrische ziekenhuizen van Rijk, provincie of gemeente als bestuur wordt aangemerkt.

HOOFDSTUK II. Opneming

§ 1. *Voorlopige machtiging met betrekking tot niet in een psychiatrisch ziekenhuis verblijvende personen*

Artikel 2

1. De rechter kan op vordering van de officier van justitie een voorlopige machtiging verlenen om iemand die gestoord is in zijn geestvermogens, in een psychiatrisch ziekenhuis te doen opnemen en te doen verblijven.

2. Een machtiging als bedoeld in het eerste lid kan slechts worden

verleend indien naar het oordeel van de rechter

a. de stoornis van de geestvermogens betrokkene gevaar doet veroorzaken, en

b. het gevaar niet door tussenkomst van personen of instellingen buiten een psychiatrisch ziekenhuis kan worden afgewend.

3. Voor opneming en verblijf in een psychiatrisch ziekenhuis is een machtiging als bedoeld in het eerste lid vereist indien ter zake van zodanige opneming en verblijf

a. de betrokkene geen blijk geeft van de nodige bereidheid en deze twaalf jaar of ouder is,

b. de ouders die gezamenlijk of de ouder die alleen de ouderlijke macht over de betrokkene uitoefenen, de voogd dan wel de curator, van oordeel zijn dat opneming en verblijf niet moeten plaatsvinden, of

c. de ouders die gezamenlijk de ouderlijke macht over de betrokkene uitoefenen, van mening verschillen.

Artikel 3

1. Tot het indienen van een verzoek, gericht op het verkrijgen van een voorlopige machtiging als bedoeld in artikel 2, zijn bevoegd:

a. de echtgenoot;

b. de ouders dan wel een van hen, voor zover zij niet van de ouderlijke macht zijn ontheven of ontzet, en elke meerderjarige bloedverwant in de rechte lijn, niet zijnde een ouder, en in de zijlijn tot en met de tweede graad;

c. de voogd of curator van betrokkene.

2. Het verzoek wordt schriftelijk gedaan aan de officier van justitie bij de volgens artikel 5, vierde lid, bevoegde rechtbank.

Artikel 4

1. Bij een verzoek als bedoeld in artikel 3 moet worden overgelegd een verklaring van een psychiater, niet zijnde de behandelend psychiater van betrokkene, waaruit blijkt dat de persoon wiens opneming wordt verzocht, is gestoord in zijn geestvermogens en dat het geval, bedoeld in artikel 2, zich voordoet. Alvorens de verklaring af te geven onderzoekt de psychiater de betrokkene.

2. De verklaring moet ten hoogste zeven dagen voor het verzoek zijn opgemaakt en ondertekend. De verklaring is met redenen omkleed.

3. De psychiater die de verklaring afgeeft, pleegt zo mogelijk tevoren overleg met de huisarts en de behandelend psychiater van betrokkene. Indien overleg als bedoeld in de eerste volzin niet heeft plaatsgevonden, vermeldt de psychiater die de verklaring afgeeft, de reden daarvan in de verklaring.

4. Indien betrokkene minderjarig is, moet tevens worden overgelegd een uittreksel uit het in artikel 244 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek bedoelde register, of een verklaring van de griffier van het kantongerecht dat ten aanzien van de minderjarige het register geen gegevens bevat.

5. Indien betrokkene onder curatele is gesteld, moet tevens worden overgelegd een uittreksel uit het in artikel 391 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek bedoelde register.

Artikel 5

1. Indien een verzoek als bedoeld in artikel 3 is gedaan, is de officier van justitie verplicht bij de rechter een vordering in te stellen tot het verlenen van een voorlopige machtiging, tenzij hij het verzoek kennelijk ongegrond acht of minder dan een jaar verstreken is sedert een vorige

vordering is ingesteld die op dezelfde persoon betrekking had en uit het verzoek niet blijkt van nieuwe feiten.

2. Indien zich naar het oordeel van de officier van justitie een geval voordoet als bedoeld in artikel 2 stelt hij, ook indien hij daartoe niet ingevolge het eerste lid verplicht is, bij de rechter een vordering in tot het verlenen van een voorlopige machtiging.

3. Bij de vordering als bedoeld in het eerste en tweede lid worden de in artikel 4 bedoelde bescheiden alsmede – indien aanwezig – het verzoek als bedoeld in artikel 3 overgelegd.

4. Bevoegd is de rechtbank van de woonplaats van de betrokkene of, bij gebreke van een woonplaats in Nederland, van zijn werkelijk verblijf.

Artikel 6

1. Alvorens op de vordering te beschikken hoort de rechter degene ten aanzien van wie de machtiging is gevorderd, tenzij de rechter vaststelt dat de betrokkene niet bereid is zich te doen horen. Indien de betrokkene in Nederland verblijft, maar buiten staat is zich naar de rechtbank te begeven, zal de rechter, door de griffier vergezeld, hem te zijner verblijfplaats horen. Indien de betrokkene reeds in een psychiatrisch ziekenhuis of in een ziekenhuis, niet zijnde een psychiatrisch ziekenhuis, verblijft, wordt de rechter, vergezeld van de griffier, door het ziekenhuis in de gelegenheid gesteld hem aldaar te horen. Indien de betrokkene niet in Nederland verblijft, wordt de verdere behandeling van de vordering aangehouden totdat hij in Nederland kan worden gehoord.

2. De betrokkene die minderjarig is of onder curatele is gesteld, is bekwaam in deze procedure in rechte op te treden.

3. De rechter voegt aan de betrokkene een raadsman toe, tenzij de betrokkene daartegen bezwaar maakt. De artikelen 38, 39, 45–49, 50, eerste lid, en 51 van het Wetboek van Strafvordering zijn van overeenkomstige toepassing.

4. De rechter doet zich, zo mogelijk, voorlichten door:

- a. degene die het verzoek, bedoeld in artikel 3, heeft ingediend;
- b. de echtgenoot van betrokkene;
- c. degene door wie betrokkene wordt verzorgd;
- d. de ouders van de betrokkene, die de ouderlijke macht uitoefenen, indien deze minderjarig is;
- e. de voogd of de curator van de betrokkene;
- f. de instelling of psychiater die betrokkene behandelt of begeleidt;
- g. de psychiater die de verklaring, bedoeld in artikel 4, heeft afgegeven.

De rechter kan zich doen voorlichten door een of meer van de in artikel 3 bedoelde bloedverwanten, die het verzoek niet hebben ingediend.

5. De rechter kan onderzoek door deskundigen bevelen en is bevoegd deze deskundigen, alsmede getuigen op te roepen, desgewenst door de griffier. De rechter roept de door de betrokkene opgegeven deskundigen en getuigen op, tenzij hij van oordeel is dat door het achterwege blijven daarvan de betrokkene redelijkerwijs niet in zijn belangen kan zijn geschaad. Indien hij de opgegeven deskundigen en getuigen niet heeft opgeroepen, vermeldt hij de reden daarvan in de beschikking.

6. Indien de rechter dit gewenst oordeelt, kan hij de personen, bedoeld in het vierde lid, onder a en g, verplichten te verschijnen.

7. Tegen de beslissing van de rechter, welke zo spoedig mogelijk wordt genomen, staat geen rechtsmiddel open, onverminderd de bevoegdheid van de procureur-generaal bij de Hoge Raad om tegen de beslissing een vordering tot cassatie in het belang der wet in te stellen.

8. De griffier zendt een afschrift van de beschikking aan:

- a. de betrokkene,
- b. de raadsman van betrokkene,

c. de verzoeker, indien de zaak aanhangig gemaakt is op verzoek van een der in artikel 3 bedoelde personen, en aan
d. de officier van justitie.

9. Van een beschikking waarbij een voorlopige machtiging wordt verleend, geeft de griffier tevens kennis aan de ouders die de ouderlijke macht uitoefenen, de voogd of de curator, indien betrokkene minderjarig of onder curatele gesteld is.

10. Van een beschikking waarbij op de vordering tot het verlenen van een voorlopige machtiging afwijzend wordt beschikt, geeft de griffier tevens kennis aan de personen en instellingen, die door de rechter zijn gehoord. De in de eerste volzin bedoelde kennisgeving wordt – ook indien de betrokken personen en instellingen door de rechter niet zijn gehoord – in elk geval gedaan aan de in het vierde lid, onder b tot en met g, genoemde personen en instellingen, aan de huisarts van betrokkene alsmede aan de inspecteur.

11. Bij de kennisgeving aan de inspecteur, bedoeld in het tiende lid, voegt de griffier afschrift van de geneeskundige verklaring, bedoeld in artikel 4. De toezending van de verklaring geschiedt bij aangetekend schrijven.

Artikel 7

1. Indien de rechter de zaak ongeschikt acht voor behandeling door een enkelvoudige kamer, verwijst hij de zaak onverwijld naar de meervoudige kamer.

2. Artikel 6 is van overeenkomstige toepassing bij behandeling door de meervoudige kamer.

Artikel 8

1. De voorlopige machtiging kan niet meer ten uitvoer worden gelegd wanneer meer dan twee weken na haar dagtekening zijn verlopen.

2. Indien in de eerste week na de dagtekening van de voorlopige machtiging door de daarvoor in aanmerking komende psychiatrische ziekenhuizen nog niet tot opname is overgegaan, kan de officier van justitie, na overleg met de inspecteur, een van de bovenbedoelde ziekenhuizen bevelen betrokkene op te nemen. Hij legt zodanige verplichting niet op dan nadat hij de geneesheer-directeur van het betrokken ziekenhuis heeft gehoord. Het betrokken ziekenhuis is verplicht betrokkene op te nemen.

3. Bij de opname van de betrokkene in een psychiatrisch ziekenhuis wordt een afschrift van de in artikel 4 bedoelde geneeskundige verklaring aan het ziekenhuis overgelegd.

4. De voorlopige machtiging heeft een geldigheidsduur van vier weken na de dag waarop de betrokkene in een psychiatrisch ziekenhuis is opgenomen, onverminderd het bepaalde in de artikelen 47 en 48.

Artikel 9

De geneesheer-directeur van het psychiatrisch ziekenhuis waarin de betrokkene is opgenomen, doet van deze opname zo spoedig mogelijk mededeling aan de griffier van de rechtbank die de machtiging heeft gegeven en aan de officier van justitie.

Artikel 10

1. Na ontvangst van de artikel 9 bedoelde mededeling geeft de griffier van het verlenen van de voorlopige machtiging – onder vermelding van het psychiatrisch ziekenhuis waar betrokkene is opgenomen – kennis aan:

a. de personen en instellingen, die door de rechter zijn gehoord, met uitzondering van degene die het verzoek, bedoeld in artikel 3, heeft ingediend;

b. de inspecteur en de officier van justitie in wier ambtsgebied het psychiatrisch ziekenhuis is gelegen.

2. De in het eerste lid, onder a, bedoelde kennisgeving wordt – ook indien de betrokken personen en instellingen door de rechter niet zijn gehoord – in elk geval gedaan aan de in artikel 6, vierde lid, onder b tot en met g, genoemde personen en instellingen alsmede aan de huisarts van betrokkene.

3. Bij de in de vorige leden bedoelde kennisgeving aan de inspecteur, aan de psychiater die de betrokkene voor de opnemingsbehandelende en aan de huisarts, voegt de griffier afschrift van de geneeskundige verklaring, bedoeld in artikel 4. De toezending van de verklaring geschiedt bij aangetekend schrijven.

Artikel 11

Aan de geneesheer-directeur en aan de arts aan wiens zorg de betrokkene is toevertrouwd, geeft de griffier desgevraagd nadere inlichtingen omtrent hetgeen de rechter bij de behandeling van de vordering tot voorlichting heeft gediend.

Artikel 12

Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur, vast te stellen op de voordracht van Onze Minister in overeenstemming met Onze Minister van Justitie, worden nadere voorschriften gegeven ten aanzien van het verzoekschrift, bedoeld in artikel 3, en de geneeskundige verklaring, bedoeld in artikel 4.

§ 2. Voorlopige machtiging met betrekking tot reeds vrijwillig in een psychiatrisch ziekenhuis verblijvende personen

Artikel 13

1. De rechter kan op vordering van de officier van justitie met betrekking tot een persoon die anders dan op grond van een rechterlijke uitspraak of van een last van de burgemeester overeenkomstig § 5 van dit hoofdstuk in een psychiatrisch ziekenhuis verblijft, een voorlopige machtiging verlenen.

2. Een machtiging als bedoeld in het eerste lid kan slechts worden verleend indien naar het oordeel van de rechter

a. betrokkene gestoord is in zijn geestvermogens en deze stoornis betrokkene gevaar doet veroorzaken, en

b. het gevaar niet door tussenkomst van personen of instellingen buiten het ziekenhuis kan worden afgewend.

3. Voor het verdere verblijf van de betrokkene in het psychiatrisch ziekenhuis is een machtiging als bedoeld in het eerste lid vereist indien de daartoe met overeenkomstige toepassing van artikel 2, derde lid, bevoegde persoon of personen ervan blijf geven het verblijf te willen beëindigen.

4. Een machtiging als bedoeld in het eerste lid kan niet worden verleend, indien de daartoe met overeenkomstige toepassing van artikel 2, derde lid, bevoegde persoon of personen ervan blijf geven de behandeling in een ander door deze persoon of personen aangewezen psychiatrisch ziekenhuis te willen doen voortzetten en dat ziekenhuis bereid is betrokkene op te nemen.

Artikel 14

1. Indien de geneesheer-directeur van een psychiatrisch ziekenhuis van oordeel is dat met betrekking tot een in dit ziekenhuis verblijvend persoon aanleiding bestaat tot toepassing van artikel 13, doet de geneesheer-directeur daarvan zo spoedig mogelijk schriftelijk mededeling aan de in artikel 3, eerste lid, bedoelde personen en aan de officier van justitie in wiens ambtsgebied het psychiatrisch ziekenhuis is gelegen. Indien de geneesheer-directeur niet bekend is met alle in artikel 3, eerste lid, onder b, bedoelde bloedverwanten of indien hun aantal een beperking noodzakelijk maakt, doet hij de in de vorige volzin bedoelde mededeling voor wat betreft de bloedverwanten alleen aan de naaste bloedverwant of bloedverwanten.

2. Bij de mededeling aan de in artikel 3, eerste lid, bedoelde personen wordt vermeld dat een schriftelijke verklaring waarin de gronden worden aangegeven die tot het oordeel hebben geleid, op een daartoe strekkend verzoek door de geneesheer-directeur zal worden toegezonden.

3. Bij de mededeling aan de officier van justitie voegt de geneesheer-directeur een schriftelijke verklaring waarin de gronden worden aangegeven, die tot het oordeel hebben geleid.

4. Een schriftelijke verklaring als bedoeld in het tweede en derde lid wordt bij aangetekend schrijven verzonden.

5. Tenzij hij voornemens is aan de burgemeester een verzoek te doen overeenkomstig artikel 16, stelt de geneesheer-directeur de betrokkene er tevoren van in kennis dat hij toepassing van artikel 13 noodzakelijk acht en terzake het nodige zal verrichten.

Artikel 15

1. Op grond van de mededeling van de geneesheer-directeur als bedoeld in artikel 14, eerste lid, kunnen de personen, genoemd in artikel 3, eerste lid, binnen een week na de dag van verzending van de mededeling schriftelijk aan de officier van justitie bij de volgens het vierde lid bevoegde rechtbank verzoeken bij de rechter een vordering in te stellen tot het verlenen van een voorlopige machtiging.

2. Bij een verzoek als bedoeld in het eerste lid moeten worden overgelegd de mededeling en de verklaring, bedoeld in artikel 14, alsmede, indien de betrokken patiënt minderjarig is of onder curatele gesteld, de in artikel 4, vierde en vijfde lid, bedoelde bescheiden.

3. Artikel 5, eerste en tweede lid, is van overeenkomstige toepassing. Bij de vordering van de officier van justitie worden de in artikel 14 bedoelde mededeling en verklaring, de in artikel 4, vierde en vijfde lid, bedoelde bescheiden alsmede – indien aanwezig – het verzoek als bedoeld in het eerste lid overgelegd.

4. Bevoegd is de rechtbank van het arrondissement waarin het ziekenhuis waarin de patiënt is opgenomen, is gelegen. Wanneer de betrokkene na de mededeling van de geneesheer-directeur als bedoeld in artikel 14, eerste lid, is overgebracht naar een ziekenhuis in een ander arrondissement, kan de oorspronkelijk bevoegde officier van justitie dan wel – na de vordering van de officier van justitie – kan de oorspronkelijk bevoegde rechter besluiten de behandeling van de zaak voort te zetten. De rechter kan evenwel verwijzing van de behandeling van de vordering naar de rechter van dat andere arrondissement bevelen.

5. De vordering tot het verlenen van een voorlopige machtiging wordt zo spoedig mogelijk ingesteld, doch in elk geval binnen twee weken na de dag van verzending van de mededeling, bedoeld in artikel 14. De officier van justitie deelt aan de geneesheer-directeur schriftelijk mede dat de vordering is ingesteld of dat hij overeenkomstig artikel 5, eerste lid, heeft besloten geen vordering in te stellen.

6. Met betrekking tot de behandeling van de vordering door de rechter zijn de artikelen 6 en 7 van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat de rechter in elk geval beslist binnen drie weken na het instellen van de vordering.

7. De voorlopige machtiging heeft een geldigheidsduur van vier weken na haar dagtekening, onverminderd het bepaalde in de artikelen 47 en 48.

8. De artikelen 10, 11 en 12 zijn van overeenkomstige toepassing. Artikel 10 wordt in deze gevallen toegepast zodra de machtiging is verleend.

Artikel 16

1. De geneesheer-directeur van een psychiatrisch ziekenhuis, die met betrekking tot een in dit ziekenhuis verblijvende persoon een mededeling als bedoeld in artikel 14, eerste lid, heeft gedaan, kan de burgemeester van de gemeente waar het ziekenhuis is gelegen, verzoeken last te geven om de betrokkene gedurende de periode, benodigd voor de toepassing van artikel 15, in het psychiatrisch ziekenhuis te doen verblijven ondanks zijn wil tot beëindiging van dit verblijf. Bij het verzoek worden aan de burgemeester overgelegd de mededeling en de verklaring, bedoeld in artikel 14, eerste en tweede lid.

2. De last kan slechts worden gegeven als het gevaar zo onmiddellijk dreigend is dat de beslissing op de vordering door de betrokkene niet buiten het psychiatrisch ziekenhuis kan worden afgewacht. De artikelen 27, 28, 30 en 31 zijn van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat de mededeling en verklaring, bedoeld in artikel 14, eerste en tweede lid, in de plaats treden van de verklaring, bedoeld in artikel 26.

3. Indien de burgemeester een last als bedoeld in het eerste lid geeft, is artikel 32, zesde lid, van toepassing met betrekking tot het in artikel 15 bepaalde.

4. De geneesheer-directeur stelt betrokkene mondeling in kennis van een last als bedoeld in het eerste lid.

§ 3. Eerste machtiging tot voortgezet verblijf

Artikel 17

1. De rechter kan op vordering van de officier van justitie met betrekking tot een persoon die op grond van een voorlopige machtiging in een psychiatrisch ziekenhuis verblijft, een machtiging tot voortgezet verblijf verlenen.

2. Een machtiging als bedoeld in het eerste lid kan slechts worden verleend indien naar het oordeel van de rechter:

a. de stoornis van de geestvermogens van betrokkene ook na verloop van de geldigheidsduur van de voorlopige machtiging aanwezig zal zijn en deze stoornis betrokkene ook dan gevaar zal doen veroorzaken, en

b. het gevaar niet door tussenkomst van personen of instellingen buiten het ziekenhuis worden afgewend.

3. Met betrekking tot de voortzetting van het verblijf van de betrokkene in het psychiatrisch ziekenhuis na verloop van de geldigheidsduur van de voorlopige machtiging zijn de artikelen 2, derde lid, en 13, vierde lid, van overeenkomstige toepassing.

Artikel 18

1. Indien de geneesheer-directeur van een psychiatrisch ziekenhuis van oordeel is dat met betrekking tot een in dit ziekenhuis op grond van

een voorlopige machtiging verblijvend persoon aanleiding bestaat tot toepassing van artikel 17, is artikel 14 van overeenkomstige toepassing. De mededeling, bedoeld in artikel 14, eerste lid, wordt in elk geval gedaan aan diegene der in artikel 3, eerste lid, bedoelde personen, die het verzoek met betrekking tot de voorlopige machtiging heeft ingediend. Bij de mededeling op grond van artikel 14, derde lid, aan de officier van justitie voegt de geneesheer-directeur een afschrift van het in artikel 38 bedoelde behandelingsplan en een bericht over de stand van uitvoering daarvan. Indien dit behandelingsplan niet tot stand is gekomen, doet de geneesheer-directeur daarvan mededeling, onder vermelding van de daarvoor bestaande redenen. Indien artikel 38, vijfde lid, derde volzin, tijdens de voorlopige machtiging toepassing heeft gevonden, wordt zulks met redenen omkleed bij de mededeling vermeld.

2. De mededeling van de geneesheer-directeur, bedoeld in het eerste lid, wordt gedaan zo spoedig mogelijk na de oordeelsvorming daaromtrent, doch in ieder geval ten minste een week voor het einde van de geldigheidsduur van de voorlopige machtiging.

3. De geneesheer-directeur zendt een afschrift van het in het eerste lid bedoelde behandelingsplan en van het bericht over de stand van uitvoering daarvan aan de inspecteur.

4. Artikel 15, eerste tot en met vierde lid, is van overeenkomstige toepassing. Door de officier worden ook het in het eerste lid bedoelde behandelingsplan, het bericht over de stand van uitvoering daarvan alsmede de overige op grond van het eerste lid van de geneesheer-directeur ontvangen mededelingen aan de rechter overgelegd.

5. De vordering tot het verlenen van een eerste machtiging tot voortgezet verblijf wordt zo spoedig mogelijk ingesteld, doch in elk geval voor het einde van de geldigheidsduur van de voorlopige machtiging. De griffier deelt aan de geneesheer-directeur schriftelijk mede dat de vordering is ingesteld of dat overeenkomstig artikel 5, eerste lid, door de officier is besloten geen vordering in te stellen.

6. Met betrekking tot de behandeling van de vordering door de rechter zijn de artikelen 6, met uitzondering van het zevende lid, en 7 van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat de rechter in elk geval beslist binnen drie weken na het instellen van de vordering. De artikelen 10, 11 en 12 zijn van overeenkomstige toepassing. Artikel 10 wordt in deze gevallen toegepast zodra de machtiging is verleend.

Artikel 19

1. De eerste machtiging tot voortgezet verblijf als bedoeld in artikel 17 heeft een geldigheidsduur van zes maanden na haar dagtekening, onverminderd het bepaalde in de artikelen 47 en 48.

2. Een beschikking waarbij een eerste machtiging tot voortgezet verblijf is verleend, is bij voorraad uitvoerbaar.

Artikel 20

1. Tegen de beschikking op een vordering tot het verlenen van een eerste machtiging tot voortgezet verblijf kunnen degene die het verzoek tot het instellen van de vordering heeft ingediend, de officier van justitie die de vordering heeft ingesteld, of de patiënt binnen veertien dagen na de dagtekening van de beschikking beroep instellen bij het gerechtshof te Arnhem.

2. De bijzondere kamer in beperkte samenstelling, bedoeld in artikel 74, eerste en tweede lid, van de Wet op de rechterlijke organisatie, is bevoegd de zaak te behandelen.

3. De bijzondere kamer in beperkte samenstelling kan een zaak in

iedere stand waarin deze zich bevindt, verwijzen naar de bijzondere kamer, bedoeld in artikel 73 van de Wet op de rechterlijke organisatie, of naar de enkelvoudige kamer, bedoeld in artikel 74, eerste en derde lid, van die wet, onverminderd de bevoegdheid van laatstgenoemde kamer de zaak terug te verwijzen.

4. De griffier draagt zorg dat bij de toezending ingevolge artikel 6, achtste lid, van een afschrift van de beschikking aan de patiënt en aan degene die het verzoek tot het instellen van de vordering heeft ingediend, mededeling wordt gedaan van het rechtsmiddel dat tegen de beschikking openstaat, en van de termijn binnen welke dat rechtsmiddel kan worden aangewend. Na van de griffier van het gerechtshof een kennisgeving te hebben ontvangen dat beroep is ingesteld, zendt hij de op de beschikking betrekking hebbende stukken aan het gerechtshof.

5. Artikel 6 is van overeenkomstige toepassing.

6. Wordt de beschikking waarbij een eerste machtiging tot voortgezet verblijf is verleend, door het verlopen van de beroepstermijn of door handhaving in beroep onherroepelijk na het tijdstip waarop de voorlopige machtiging door tijdsverloop is vervallen, dan gaat de termijn van de bedoelde machtiging tot voorgezet verblijf, in afwijking van het bepaalde in artikel 19, eerste lid, op dat tijdstip in.

7. Wordt in beroep een eerste machtiging tot voortgezet verblijf verleend, terwijl in eerste aanleg op de desbetreffende vordering afwijzend is beschikt, dan is met betrekking tot de termijn van de in beroep verleende machtiging het in het zesde lid bepaalde van overeenkomstige toepassing.

§ 4. *Latere machtiging tot voortgezet verblijf*

Artikel 21

1. De rechter kan op vordering van de officier van justitie met betrekking tot een persoon die op grond van een eerste machtiging tot voortgezet verblijf in een psychiatrisch ziekenhuis verblijft, een machtiging tot voortgezet verblijf verlenen.

2. Een machtiging als bedoeld in het eerste lid kan slechts worden verleend indien naar het oordeel van de rechter

a. de stoornis van de geestvermogens van betrokkene ook na verloop van de geldigheidsduur van de eerste machtiging tot voortgezet verblijf aanwezig zal zijn en deze stoornis betrokkene ook dan gevaar zal doen veroorzaken, en

b. het gevaar niet door tussenkomst van personen of instellingen buiten het ziekenhuis kan worden afgewend.

3. Met betrekking tot de voortzetting van het verblijf van de betrokkene in het psychiatrisch ziekenhuis na verloop van de geldigheidsduur van de eerste machtiging tot voortgezet verblijf zijn de artikelen 2, derde lid, en 13, vierde lid, van overeenkomstige toepassing.

Artikel 22

1. Indien de geneesheer-directeur van een psychiatrisch ziekenhuis van oordeel is dat met betrekking tot een in dit ziekenhuis op grond van een eerste machtiging tot voortgezet verblijf verblijvend persoon aanleiding bestaat tot toepassing van artikel 21, zijn de artikelen 14 en 18, eerste lid, tweede tot en met vijfde volzin, en derde lid, van overeenkomstige toepassing.

2. De mededeling van de geneesheer-directeur, bedoeld in het eerste lid, wordt gedaan tijdens de achtste of zevende week voor het einde van de geldigheidsduur van de lopende machtiging.

3. Artikel 18, vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.

4. De vordering tot het verlenen van een latere machtiging tot voortgezet verblijf wordt ingesteld tijdens de zesde of vijfde week voor het einde van de geldigheidsduur van de lopende machtiging. Artikel 18, vijfde lid, tweede volzin, is van overeenkomstige toepassing. Met betrekking tot de behandeling van de vordering door de rechter zijn de artikelen 6, met uitzondering van het zevende lid, en 7 van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat de rechter in elk geval beslist binnen vier weken na het instellen van de vordering. De artikelen 10, 11 en 12 zijn van overeenkomstige toepassing. Artikel 10 wordt in deze gevallen toegepast zodra de machtiging is verleend.

Artikel 23

1. De machtiging tot voortgezet verblijf als bedoeld in artikel 22 heeft een geldigheidsduur van één jaar na haar dagtekening, onverminderd het bepaalde in de artikelen 47 en 48.

2. De artikelen 19, tweede lid, en 20 zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 24

De artikelen 21 tot en met 23 zijn van overeenkomstige toepassing met betrekking tot personen die op grond van een latere machtiging tot voortgezet verblijf in een psychiatrisch ziekenhuis verblijven.

§ 5. Spoedopneming en daarop aansluitende voorlopige machtiging

Artikel 25

1. De burgemeester kan in het geval, bedoeld in het tweede lid, een persoon die zich in zijn gemeente bevindt, doen opnemen in een psychiatrisch ziekenhuis, indien deze persoon twaalf jaar of ouder is en geen blijk geeft van de nodige bereidheid daartoe of een van de andere omstandigheden, bedoeld in artikel 2, derde lid, zich voordoet.

2. De burgemeester kan slechts last geven tot een opneming als bedoeld in het eerste lid, indien naar zijn oordeel

- a. betrokkene gevaar veroorzaakt.
- b. het ernstige vermoeden bestaat dat een stoornis van geestvermogens betrokkene het gevaar doet veroorzaken,
- c. het gevaar zo onmiddellijk dreigend is dat toepassing van § 1 van dit hoofdstuk niet kan worden afgewacht, en
- d. het gevaar niet door tussenkomst van personen of instellingen buiten een psychiatrisch ziekenhuis kan worden afgewend.

3. Een last tot een opneming als bedoeld in het eerste lid kan slechts worden gegeven bij schriftelijke beschikking. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur, vast te stellen op de voordracht van Onze Minister in overeenstemming met Onze Minister van Binnenlandse Zaken, worden nadere voorschriften gegeven met betrekking tot de schriftelijke beschikking, bedoeld in de vorige volzin.

4. Het ten uitvoer leggen van een krachtens het eerste lid gegeven beschikking draagt de burgemeester op aan een of meer personen met kennis van de zorg voor geestelijk gestoorden. Deze kunnen daartoe elke plaats betreden waar de op te nemen persoon zich bevindt. Zij kunnen zich doen vergezellen door een of meer ambtenaren van rijks- of gemeentepolitie. In een woning treden zij tegen de wil van de bewoner slechts binnen krachtens een door de burgemeester gegeven, bij het binnentreden te tonen, schriftelijke last, na voorafgaande legitimatie en mededeling van het doel van het binnentreden. De burgemeester ziet erop toe, dat een van de door hem aangewezen personen op zijn

ambtseed of -belofte een schriftelijk verslag van het binnentreden opstelt. Een afschrift van dit verslag wordt uiterlijk op de tweede dag na die waarop in de woning is binnentreden, aan de bewoner uitgereikt of aan de woning bezorgd.

5. De door de burgemeester aangewezen personen kunnen aan de betrokkene voorwerpen ontnemen, die een gevaar voor de veiligheid van de betrokkene of van anderen kunnen opleveren. Zij zijn bevoegd hem daartoe aan de kleding of aan het lichaam te onderzoeken.

6. Zo mogelijk worden de overeenkomstig het vijfde lid ontnomen voorwerpen met de betrokkene overgebracht naar het psychiatrisch ziekenhuis, waarin hij wordt opgenomen. In het ziekenhuis wordt de patiënt een bewijs van ontvangst afgegeven, waarin die voorwerpen zijn omschreven. De voorwerpen worden door de patiënt bewaard, voor zover dit niet in strijd is met enig wettelijk voorschrift.

7. Bij de opname van de betrokkene in het psychiatrisch ziekenhuis wordt door de door de burgemeester aangewezen personen een afschrift van de in artikel 26 bedoelde geneeskundige verklaring aan het ziekenhuis overgelegd.

Artikel 26

1. De burgemeester vraagt vooraf aan een psychiater of, zo dat niet mogelijk is, aan een arts, niet psychiater zijnde, een schriftelijke verklaring waaruit blijkt dat het geval, bedoeld in artikel 25, tweede lid, zich voordoet.

2. Indien de arts die de verklaring afgeeft, geen psychiater is, pleegt hij zo mogelijk tevoren overleg met een psychiater en wel, indien de betrokkene onder behandeling is van een psychiater, bij voorkeur met die psychiater; indien de arts die de verklaring afgeeft, niet is de huisarts van de patiënt, pleegt hij zo mogelijk tevoren overleg met de huisarts. Indien overleg als bedoeld in de eerste volzin niet heeft plaatsgevonden, vermeldt de arts die de verklaring afgeeft, de reden daarvan in de verklaring.

3. Alvorens de verklaring af te geven onderzoekt de arts de betrokkene.

4. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur, vast te stellen op de voordracht van Onze Minister in overeenstemming met Onze Minister van Justitie, worden nadere voorschriften gegeven ten aanzien van de geneeskundige verklaring, bedoeld in de voorgaande leden.

Artikel 27

1. De burgemeester draagt, tenzij de betrokkene daartegen bezwaar maakt, er zorg voor dat de betrokkene uiterlijk vanaf het tijdstip waarop de beschikking, bedoeld in artikel 25, eerste lid, wordt gegeven, wordt bijgestaan door een raadsman. De artikelen 38, 39, 40, 45-49, 50, eerste lid, en 51 van het Wetboek van Strafvordering zijn van overeenkomstige toepassing.

2. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gegeven ten aanzien van de toepassing van de eerste volzin van het eerste lid.

Artikel 28

1. De burgemeester tekent zo spoedig mogelijk op de beschikking, bedoeld in artikel 25, eerste lid, de door hem ontvangen gegevens omtrent toepassing van de overige artikelen van deze paragraaf aan.

2. De schriftelijke beschikking, de in artikel 26 bedoelde geneeskundige verklaring en een afschrift van het opgemaakte proces-verbaal, worden gedurende vijf jaren ter gemeentesecretarie bewaard en

vervolgens vernietigd. De in de loop van deze termijn ontvangen stukken betreffende deze patiënt worden daarbij gevoegd.

3. Bij algemene maatregel van bestuur, vast te stellen op de voordracht van Onze Minister in overeenstemming met Onze Minister van Binnenlandse Zaken, worden in het belang van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer regels gegeven met betrekking tot het beheer van de in het tweede lid bedoelde stukken, de kennisneming van de daarin opgenomen gegevens en de verbetering van gegevens voor zover deze van feitelijke aard zijn.

4. Is de beschikking niet ten uitvoer gelegd, dan wordt daarop de reden van niet-tenuitvoerlegging aangetekend. Het tweede lid is van toepassing.

Artikel 29

Indien binnen 24 uur na het tijdstip waarop de beschikking is gegeven, door de daarvoor in aanmerking komende psychiatrische ziekenhuizen nog niet tot opname is overgegaan, kan de burgemeester na overleg met de inspecteur in wiens ambtsgebied zijn gemeente is gelegen, een van de bovenbedoelde ziekenhuizen bevelen betrokkene op te nemen. Het betrokken ziekenhuis is verplicht betrokkene op te nemen.

Artikel 30

1. De burgemeester draagt zorg dat zo spoedig mogelijk, doch in elk geval binnen 24 uur na de dag waarop de beschikking is gegeven, de inspecteur en de officier van justitie, in wier ambtsgebied zijn gemeente is gelegen, van de getroffen maatregel telefonisch of mondeling op de hoogte worden gesteld. Indien het ziekenhuis waarin de betrokkene zich ten tijde van de mededeling bevindt, is gelegen buiten het ambtsgebied van de inspecteur en de officier van justitie, die op grond van de eerste volzin door de burgemeester op de hoogte moeten worden gesteld, worden ook de inspecteur en de officier van justitie, in wier ambtsgebied het ziekenhuis is gelegen, overeenkomstig het in de eerste volzin bepaalde op de hoogte gesteld.

2. Binnen twee dagen nadat de beschikking is gegeven zendt de burgemeester aan de in het eerste lid bedoelde functionarissen bij aangetekend schrijven een afschrift van de beschikking en van de in artikel 26 bedoelde geneeskundige verklaring.

Artikel 31

Bij de opname geeft de burgemeester aan de echtgenoot, de wettelijke vertegenwoordiger en de naaste (familie) betrekkingen van de betrokkene kennis van de door hem op grond van artikel 25 gegeven beschikking en van de opname.

Artikel 32

1. Met betrekking tot personen die op last van de burgemeester overeenkomstig deze paragraaf in een ziekenhuis zijn opgenomen, is artikel 13 van overeenkomstige toepassing.

2. De ingevolge het vijfde lid jo artikel 15, vierde lid, bevoegde officier van justitie verzoekt de geneesheer-directeur van het psychiatrisch ziekenhuis waar betrokkene is opgenomen, onverwijld, doch in elk geval binnen 24 uur na de dag van ontvangst van de in artikel 30, eerste lid, bedoelde mededeling om een verklaring waaruit blijkt dat de betrokkene gestoord is in zijn geestvermogens en dat het geval, bedoeld in artikel 13, zich voordoet. Artikel 4, tweede en derde lid, is van toepassing.

3. Indien de verklaring, bedoeld in het tweede lid, niet is ontvangen binnen drie dagen na het desbetreffende verzoek, deelt de officier van justitie aan de geneesheer-directeur schriftelijk mede dat geen vordering zal worden ingesteld.

4. Indien de officier van justitie na ontvangst van de in het tweede lid bedoelde verklaring van oordeel is dat zich een geval als bedoeld in artikel 13 voordoet, stelt hij binnen twee dagen bij de rechter een vordering in tot het verlenen van een voorlopige machtiging als bedoeld in artikel 13. Bij de vordering worden de in artikel 4, vierde en vijfde lid, en artikel 30, tweede lid, bedoelde bescheiden alsmede het verzoek en de verklaring, bedoeld in het tweede lid van dit artikel, overgelegd. De griffier deelt aan de geneesheer-directeur schriftelijk mede dat de vordering is ingesteld.

5. Artikel 15, vierde en zesde tot en met achtste lid, is van overeenkomstige toepassing.

6. De betrokkene kan de rechter bij het in artikel 429h van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering bedoelde verweerschrift dan wel, indien de officier van justitie geen vordering als bedoeld in het vierde lid instelt, binnen dertig dagen nadat de last is gegeven, bij afzonderlijk verzoekschrift verzoeken, uitspraak te doen over de rechtmatigheid van de door de burgemeester gegeven last. De rechter stelt de burgemeester of een door hem aangewezen ambtenaar in de gelegenheid zich over dit verzoek te doen horen.

7. Wanneer de betrokkene na de in artikel 30, eerste lid, bedoelde mededeling, doch voordat de officier van justitie een vordering heeft ingesteld als bedoeld in het vierde lid, wordt overgebracht naar een ziekenhuis in het ambtsgebied van een andere officier van justitie, en de laatstbedoelde officier van justitie de behandeling van de zaak voortzet, geeft hij opnieuw toepassing aan de voorgaande leden van dit artikel.

§ 6. *Rechterlijke machtiging op eigen verzoek*

Artikel 33

1. De rechter kan op vordering van de officier van justitie een machtiging verlenen om een persoon die gestoord is in zijn geestvermogens en die bereid is deswege in een psychiatrisch ziekenhuis een behandeling te ondergaan, in een psychiatrisch ziekenhuis op te nemen of te doen verblijven, ook indien die bereidheid tijdens de duur van de machtiging komt te ontbreken.

2. Een machtiging als bedoeld in het eerste lid kan slechts worden verleend indien naar het oordeel van de rechter

- a. de betrokkene gevaar veroorzaakt, en
- b. het gevaar niet door tussenkomst van personen of instellingen buiten een psychiatrisch ziekenhuis kan worden afgewend.

3. Een machtiging als bedoeld in het eerste lid kan, behoudens in het geval, bedoeld in het vijfde lid, slechts worden verleend indien de vordering is ingesteld op verzoek van betrokkene.

4. Een verzoek als bedoeld in het derde lid kan ook worden gedaan door een minderjarige of onder curatele gestelde, die daartoe voldoende inzicht in de eigen situatie heeft. De minderjarige of onder curatele gestelde, die een verzoek als bedoeld in het derde lid heeft gedaan, is bekwaam hiertoe in rechte op te treden.

5. Een verzoek als bedoeld in het derde lid kan ten behoeve van een minderjarige of onder curatele gestelde worden gedaan door zijn ouders die de ouderlijke macht uitoefenen dan wel een van hen, zijn voogd of zijn curator, doch slechts indien de betrokken minderjarige of onder curatele gestelde daarmee instemt.

Artikel 34

1. Het verzoek, bedoeld in artikel 33, derde lid, wordt schriftelijk gedaan bij de officier van justitie bij de volgens artikel 5, vierde lid, bevoegde rechtbank.

2. In het verzoek moet het psychiatrisch ziekenhuis worden genoemd, waarin opname of verder verblijf wordt verzocht.

3. Bij het verzoek moeten worden overgelegd

a. een verklaring van een psychiater, verbonden aan het in het verzoek genoemde psychiatrisch ziekenhuis, waaruit blijkt dat de persoon die de plaatsing verzoekt of met wiens instemming de plaatsing wordt verzocht, gestoord is in zijn geestvermogens en dat het geval, bedoeld in artikel 33, tweede lid, onder a en b, zich voordoet;

b. een door de onder a bedoelde psychiater tezamen met betrokkene opgesteld behandelingsplan.

4. De verklaring moet ten hoogste zeven dagen voor het verzoek zijn opgemaakt en door de psychiater zijn ondertekend. De verklaring is met redenen omkleed.

5. Het behandelingsplan moet ten hoogste zeven dagen voor het verzoek zijn opgemaakt en door de psychiater en de betrokkene zijn ondertekend.

6. Artikel 5, eerste lid, is van overeenkomstige toepassing.

7. Met betrekking tot de behandeling van de vordering door de rechter zijn de artikelen 6, met uitzondering van het zevende lid, 7 en 9 tot en met 12 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 35

1. Onverminderd het bepaalde in de artikelen 47 en 48 wordt de machtiging op eigen verzoek als bedoeld in artikel 33 gegeven voor een door de rechter te bepalen duur, welke niet langer kan zijn dan een jaar en niet korter dan een half jaar na haar dagtekening.

2. De rechter beslist zo spoedig mogelijk.

3. Artikel 20 is van overeenkomstige toepassing, ingeval op de vordering afwijzend wordt beschikt.

4. De artikelen 13 tot en met 24 zijn ten aanzien van degene die op grond van een machtiging als bedoeld in artikel 33 in een psychiatrisch ziekenhuis verblijft van overeenkomstige toepassing na verloop van de geldigheidsduur van die machtiging.

HOOFDSTUK III. Rechten van onvrijwillig in een psychiatrisch ziekenhuis verblijvende patiënten

Artikel 36

1. Het bestuur van een psychiatrisch ziekenhuis draagt zorg dat aan een patiënt op wie hoofdstuk II toepassing heeft gevonden, aan de echtgenoot, de wettelijke vertegenwoordiger alsmede aan de naaste (familie) betrekkingen van de patiënt, zo spoedig mogelijk na zijn opname schriftelijk wordt medegedeeld welke arts of andere persoon in het ziekenhuis in het bijzonder verantwoordelijk zal zijn voor zijn behandeling.

2. Met betrekking tot een patiënt op wie hoofdstuk II, §§ 2 of 6, toepassing heeft gevonden terwijl hij reeds in het psychiatrisch ziekenhuis verbleef, wordt aan het eerste lid uitvoering gegeven zo spoedig mogelijk na het verlenen van de rechterlijke machtiging.

3. Bij opname in het ziekenhuis of op een later tijdstip kunnen aan de patiënt op wie hoofdstuk II toepassing heeft gevonden, slechts de

voorwerpen worden ontnomen die een gevaar kunnen opleveren voor zijn veiligheid of de goede gang van zaken in het ziekenhuis. De patiënt kan daartoe aan zijn kleding of aan het lichaam worden onderzocht.

4. Indien de patiënt voorwerpen als bedoeld in het vorige lid worden ontnomen, wordt hem een bewijs van ontvangst afgegeven, waarin die voorwerpen zijn omschreven. De voorwerpen worden voor de patiënt bewaard, voor zover dit niet in strijd is met enig wettelijk voorschrift.

Artikel 37

1. Het bestuur van het ziekenhuis draagt ervoor zorg dat een patiënt op wie hoofdstuk II toepassing heeft gevonden, de echtgenoot, de wettelijke vertegenwoordiger alsmede de naaste (familie)betrekkingen van de patiënt zo spoedig mogelijk na zijn opneming in het bezit worden gesteld van een schriftelijk overzicht van de in het ziekenhuis geldende huisregels alsmede van de op grond van deze wet aan de patiënt toekomende rechten. In het overzicht, bedoeld in de vorige volzin, is opgenomen het adres waaronder het bestuur van het ziekenhuis bereikbaar is voor klachten als bedoeld in artikel 41, eerste lid. Tevens wordt de patiënt schriftelijk medegedeeld dat zijn behandelingsgegevens worden opgenomen in een voor hem aan te leggen patiëntendossier. Artikel 36, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing.

2. Indien op een patiënt artikel 16 of hoofdstuk II, § 5, toepassing heeft gevonden, draagt het bestuur van het ziekenhuis ervoor zorg dat de betrokkene, de echtgenoot, de wettelijke vertegenwoordiger alsmede zijn naaste (familie)betrekkingen zo spoedig mogelijk na het geven van de last door de burgemeester onderscheidenlijk na zijn opneming in het bezit worden gesteld van een afschrift van de beschikking van de burgemeester.

3. De voor de behandeling verantwoordelijke persoon draagt zorg dat de patiënt een mondelinge toelichting terzake ontvangt.

4. Bij algemene maatregel van bestuur worden nadere regels gegeven met betrekking tot het in het eerste lid bepaalde. Daartoe behoren in elk geval eisen waaraan de in dat lid bedoelde huisregels en het in dat lid bedoelde patiëntendossier ten minste moeten voldoen.

Artikel 38

1. De geneesheer-directeur draagt zorg dat zo spoedig mogelijk na de opneming van een patiënt op wie hoofdstuk II toepassing heeft gevonden, door de voor de behandeling verantwoordelijke persoon, in overleg met de patiënt, een behandelingsplan wordt opgesteld. Artikel 36, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing.

2. De voor de behandeling verantwoordelijke persoon pleegt voor het opstellen van het behandelingsplan overleg met de instelling of de psychiater die de patiënt voorafgaande aan zijn opneming behandelde of begeleidde, alsmede met de huisarts van de patiënt. Indien de patiënt op grond van de stoornis van zijn geestvermogens niet in staat is zijn wil met betrekking tot de voorgestelde behandeling te bepalen, pleegt de behandelende persoon ter zake overleg met de echtgenoot, de wettelijke vertegenwoordiger, of, ingeval deze ontbreken, de naaste (familie) betrekkingen van de patiënt.

3. Het behandelingsplan, bedoeld in het eerste lid, is erop gericht de stoornis zo te verbeteren dat het gevaar op grond waarvan de patiënt, zonder van de bereidheid daartoe te hebben blijk gegeven, in het ziekenhuis moet verblijven, wordt weggenomen. Bij algemene maatregel van bestuur worden eisen gesteld, waaraan een behandelingsplan ten minste moet voldoen. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen voorts ten aanzien van daarbij aangegeven categorieën van behandelingsmid-

delen of -maatregelen regels worden gegeven met betrekking tot de wijze waarop tot toepassing daarvan moet worden besloten.

4. Indien het in het overleg, bedoeld in het eerste en tweede lid, niet mogelijk is overeenstemming te bereiken over het behandelingsplan, stelt de behandelende persoon de geneesheer-directeur hiervan in kennis.

5. Indien het overleg over het behandelingsplan niet tot overeenstemming heeft geleid kan met betrekking tot de patiënt geen behandeling worden toegepast. Evenmin kan een behandeling worden toegepast indien weliswaar het overleg over het behandelingsplan tot overeenstemming heeft geleid doch de patiënt of, indien deze niet in staat is zijn wil met betrekking tot de behandeling te bepalen, de in het tweede lid met het oog op overleg aangewezen persoon of personen zich daartegen verzetten. In afwijking van de beide voorgaande volzinnen kan niettemin het voorgestelde, onderscheidenlijk het overeengekomen behandelingsplan worden toegepast voor zover dit volstrekt noodzakelijk is om ernstig gevaar voor de patiënt of anderen, voortvloeiende uit de stoornis van de geestvermogens, af te wenden. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen categorieën van behandelingsmiddelen of -maatregelen worden aangewezen, die niet mogen worden toegepast bij een behandeling als bedoeld in de derde volzin.

6. De geneesheer-directeur geeft uiterlijk bij het begin van een behandeling met toepassing van de derde volzin van het vijfde lid, daarvan kennis aan de inspecteur. Hij vermeldt daarbij ten minste welke personen verantwoordelijk zijn voor de beslissing tot een zodanige behandeling over te gaan en de redenen die aan de beslissing ten grondslag lagen. Hij geeft voorts zo spoedig mogelijk na het begin van een zodanige behandeling daarvan kennis aan de in het tweede lid bedoelde personen.

7. De inspecteur stelt na beëindiging van elke behandeling met toepassing van het vijfde lid, derde volzin, een onderzoek in of de beslissing tot een zodanige behandeling over te gaan, zorgvuldig is genomen en of de uitvoering van de behandeling zorgvuldig is geschied.

Artikel 39

1. Met betrekking tot een patiënt op wie hoofdstuk II toepassing heeft gevonden, kunnen anders dan ter uitvoering van een behandelingsplan met inachtneming van artikel 38, geen middelen en maatregelen worden toegepast dan ter overbrugging van tijdelijke noodsituaties welke door de patiënt in het ziekenhuis als gevolg van de stoornis van de geestvermogens worden veroorzaakt.

2. De middelen en maatregelen die kunnen worden toegepast in gevallen als bedoeld in het eerste lid, worden bij algemene maatregel van bestuur aangewezen. Daarbij worden termijnen aangegeven, gedurende welke ten hoogste de onderscheidene middelen met betrekking tot een bepaalde patiënt mogen worden toegepast.

3. De geneesheer-directeur geeft zo spoedig mogelijk na het begin van de toepassing van een middel of maatregel als bedoeld in de vorige leden daarvan kennis aan de echtgenoot, de wettelijke vertegenwoordiger of, ingeval deze ontbreken, de naaste (familie)betrekkingen, en in ieder geval aan de inspecteur.

Artikel 40

1. De poststukken, gericht aan of afkomstig van een patiënt op wie hoofdstuk II toepassing heeft gevonden, kunnen in aanwezigheid van de patiënt worden onderworpen aan een controle op meegezonden voorwerpen.

2. Tenzij de bezoeker een advocaat of procureur is die als raadsman

van de patiënt optreedt, dan wel een justitiële autoriteit, de hoofdinspecteur of de inspecteur, kunnen beperkingen in het recht op het ontvangen van bezoek overeenkomstig de daarvoor geldende huisregels worden opgelegd, doch slechts:

a. indien van het bezoek ernstige nadelige gevolgen moeten worden gevreesd voor de gezondheidstoestand van de patiënt, voor zover dit telkenmale uit een uitdrukkelijke verklaring van de voor zijn behandeling verantwoordelijke persoon blijkt, dan wel

b. indien dit ter voorkoming van verstoring van de orde in het ziekenhuis, zoals die in de huisregels is beschreven, of ter voorkoming van strafbare feiten noodzakelijk is.

3. Beperkingen in het recht op bewegingsvrijheid in en rond het ziekenhuis overeenkomstig de daarvoor geldende huisregels kunnen, anders dan als middel of maatregel, aangegeven bij algemene maatregel van bestuur krachtens artikel 39, tweede lid, worden opgelegd:

a. indien naar het oordeel van de voor de behandeling verantwoordelijke persoon van de uitoefening van het recht op de bewegingsvrijheid ernstige nadelige gevolgen moeten worden gevreesd voor de gezondheidstoestand van de patiënt, dan wel

b. indien dit ter voorkoming van verstoring van de orde in het ziekenhuis, zoals die in de huisregels is beschreven, of ter voorkoming van strafbare feiten noodzakelijk is.

4. Beperkingen in het recht op vrij telefoonverkeer overeenkomstig de daarvoor geldende huisregels kunnen, tenzij het betreft verkeer met een advocaat of procureur die als raadsman van de patiënt optreedt, dan wel een justitiële autoriteit, de hoofdinspecteur of de inspecteur, worden opgelegd:

a. indien naar het oordeel van de voor de behandeling verantwoordelijke persoon van de uitoefening van het recht op vrij telefoonverkeer ernstige nadelige gevolgen moeten worden gevreesd voor de gezondheidstoestand van de patiënt, dan wel

b. indien dit ter voorkoming van verstoring van de orde in het ziekenhuis, zoals die in de huisregels is beschreven, of ter voorkoming van strafbare feiten noodzakelijk is.

5. Van de oplegging van beperkingen overeenkomstig het tweede, derde of vierde lid wordt onverwijld mededeling gedaan aan de geneesheer-directeur.

Artikel 41

1. De patiënt, elke andere in het ziekenhuis verblijvende patiënt en ieder in artikel 3, eerste lid, bedoelde personen kan tegen een beslissing als bedoeld in de artikelen 38, vijfde lid, derde volzin, 39 en 40, alsmede tegen niet-toepassing van het overeengekomen behandelingsplan bezwaar maken door de indiening van een schriftelijke klacht bij het bestuur van het psychiatrisch ziekenhuis.

2. Het bestuur van een ziekenhuis kan een commissie belasten met de beslissing op klachten als bedoeld in het eerste lid. Bij algemene maatregel van bestuur worden regels gegeven met betrekking tot de samenstelling van commissies als bedoeld in de eerste volzin en met betrekking tot de wijze waarop klachten door besturen en commissies worden behandeld. Voor de toepassing van de volgende leden wordt een commissie als bedoeld in de eerste volzin gelijkgesteld met het bestuur.

3. Het adres waaronder het bestuur van het ziekenhuis bereikbaar is voor klachten als bedoeld in het eerste lid, wordt door de zorg van de geneesheer-directeur door bevestiging van een schriftelijke mededeling dienaangaande op de daarvoor in aanmerking komende plaatsen in het ziekenhuis bekendgemaakt.

4. Het bestuur kan de beslissing waartegen de klacht is gericht, schorsen.

5. Het bestuur behoeft een klacht niet in behandeling te nemen, indien een gelijke klacht nog in behandeling is.

6. Het bestuur geeft binnen twee weken na ontvangst van de klacht van zijn met redenen omklede beslissing daarop of van het niet in behandeling nemen daarvan op grond van het bepaalde in het vijfde lid, kennis aan de klager, de betrokken patiënt, de behandelende persoon, de geneesheer-directeur en de inspecteur.

7. Indien het bestuur binnen twee weken na ontvangst van de klacht geen beslissing heeft genomen of indien de beslissing van het bestuur niet inhoudt dat de klacht gegrond is, kan de klager de inspecteur schriftelijk vragen een verzoekschrift in te dienen ter verkrijging van de beslissing van de rechter over de klacht. De klager voegt bij dit verzoek afschrift van de klacht en van de beslissing van het bestuur of van de mededeling van het bestuur dat het de klacht niet in behandeling neemt.

8. De inspecteur behoeft geen gevolg te geven aan het verzoek, indien hij de klager kennelijk niet ontvankelijk acht. In andere gevallen is hij verplicht binnen twee weken een verzoekschrift in te dienen, waarin de beslissing van de rechter over de klacht wordt gevraagd.

9. Indien het verzoek afkomstig is van een ander dan de betrokken patiënt, hoort de inspecteur de patiënt om vast te stellen of deze bezwaar heeft tegen het uitlokken van een rechterlijke uitspraak over de klacht. De inspecteur kan slechts om gewichtige redenen besluiten aan het verzoek gevolg te geven, indien de patiënt hiertegen bezwaar gevoelt.

10. Indien de inspecteur gevolg geeft aan het verzoek, doet hij in zijn verzoekschrift ten behoeve van de rechter met redenen omkleed van zijn zienswijze blijken.

11. Indien de patiënt de klager is, kan hij, onverminderd zijn bevoegdheid toepassing te geven aan het zevende lid, in de gevallen, bedoeld in de eerste volzin van het zevende lid, zelf een verzoekschrift bij de rechter indienen ter verkrijging van diens beslissing over de klacht. De tweede volzin van het zevende lid is van overeenkomstige toepassing.

12. De artikelen 6, eerste lid, tweede lid, en vierde tot en met zevende lid, en 7 zijn met betrekking tot de behandeling van een verzoekschrift als bedoeld in het achtste of elfde lid van overeenkomstige toepassing. Indien de klager geen raadsman heeft, kan uitsluitend de rechter hem een raadsman toevoegen.

13. Indien de rechter de klacht kennelijk ongegrond acht, kan hij zonder behandeling ter terechtzitting onmiddellijk op het verzoekschrift beschikken.

14. De griffier zendt zo spoedig mogelijk een afschrift van de beschikking aan de klager, de patiënt zo deze niet is de klager, de raadsman van de patiënt, de behandelende persoon, de geneesheer-directeur, het bestuur en aan de inspecteur.

Artikel 42

1. De patiënt op wie hoofdstuk II toepassing heeft gevonden, kan, onverminderd zijn recht om zelf een overplaatsing te bewerkstelligen, aan de geneesheer-directeur mondeling of schriftelijk overplaatsing verzoeken naar een al dan niet door hem met name genoemd ander ziekenhuis.

2. Indien de geneesheer-directeur van oordeel is dat het in het belang van de patiënt is aan het verzoek gevolg te geven, neemt hij terzake de nodige stappen.

3. Indien de geneesheer-directeur meent aan het verzoek niet te kunnen voldoen, stelt hij schriftelijk de patiënt daarvan in kennis, onder mededeling van de redenen waarom hij meent aan het verzoek geen

gevolg te kunnen geven. Hij zendt een afschrift van zijn beslissing aan de inspecteur.

4. De inspecteur hoort zo nodig de patiënt. Indien de inspecteur overplaatsing gewenst voorkomt, treft hij de nodige maatregelen om opnemng in een ander ziekenhuis te bewerkstelligen. De geneesheer-directeur draagt op aanwijzing van de inspecteur zorg voor overbrenging van de patiënt naar het andere ziekenhuis.

Artikel 43

1. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen aanvullende regels worden gegeven ter waarborging van de rechten van de personen op wie hoofdstuk II toepassing heeft gevonden.

2. Een algemene maatregel van bestuur op grond van het eerste lid of op grond van artikel 37, vierde lid, 38, derde lid, tweede volzin, 39, tweede lid, of 41, tweede lid, wordt vastgesteld op de voordracht van Onze Minister van Justitie.

HOOFDSTUK IV. Verlof en ontslag

Artikel 44

1. Indien de uit de stoornis van de geestvermogens voortvloeiende gevaarlijkheid van een met toepassing van hoofdstuk II in een psychiatrisch ziekenhuis opgenomen patiënt zover is verminderd dat het verantwoord is hem tijdelijk in de maatschappij te doen terugkeren, geeft de geneesheer-directeur hem, voor zover dit in het belang van de patiënt gewenst is, verlof het psychiatrisch ziekenhuis voor een daarbij aan te geven periode te verlaten. Zo mogelijk en nodig wordt tevoren overleg gepleegd met de in artikel 3, eerste lid, bedoelde personen, met degene door wie de patiënt voorafgaande aan zijn opnemng in een ziekenhuis werd verzorgd, alsmede met de instelling of psychiater, die betrokkene voorafgaande aan zijn opnemng behandelde of begeleidde, en de huisarts van betrokkene.

2. Verlof voor een aaneengesloten periode van meer dan 60 uren kan per kalenderjaar ten hoogste twee maal worden gegeven en wel telkens voor ten hoogste twee weken. Indien overwogen wordt het verlof langer dan 60 uren te doen duren, wordt overleg gepleegd met de officier van justitie in wiens ambtsgebied het psychiatrisch ziekenhuis is gelegen.

3. Aan de toekenning van het verlof kunnen voorwaarden worden verbonden, het gedrag van de patiënt betreffende. De voorwaarden mogen de godsdienstige en staatkundige vrijheid van betrokkene niet beperken.

4. Tot de voorwaarden, bedoeld in het derde lid, kan de opdracht behoren dat de betrokkene zich stelt onder toezicht van een daarbij aangewezen instelling of natuurlijke persoon, die hem bij de naleving van de andere voorwaarden hulp en steun verleent.

5. Onze Minister stelt een lijst samen van instellingen die aangewezen kunnen worden voor het uitoefenen van toezicht, als in het vierde lid bedoeld.

6. De geneesheer-directeur verschafft aan de patiënt bij het verlenen van verlof een schriftelijke verklaring, inhoudende dat aan hem verlof is verleend.

Artikel 45

1. De geneesheer-directeur trekt het in artikel 44 bedoelde verlof in, wanneer de uit de stoornis van de geestvermogens voortvloeiende

gevaarlijkheid van betrokkene dit noodzakelijk maakt en wanneer het gevaar niet door tussenkomst van personen of instellingen buiten een psychiatrisch ziekenhuis kan worden afgewend. Het verlof kan door de geneesheer-directeur worden ingetrokken wanneer de patiënt de gestelde voorwaarden niet nakomt of op verzoek van de patiënt. De geneesheer-directeur pleegt overleg met de ingevolge artikel 44, vierde lid, aangewezen toezichthoudende instelling of persoon. De geneesheer-directeur stelt de patiënt uiterlijk vier dagen na de intrekking van het verlof schriftelijk in kennis van zijn beslissing, onder mededeling van de redenen die tot de intrekking hebben geleid.

2. Met betrekking tot het besluit van de geneesheer-directeur tot intrekking van het verlof staat voor betrokkene en voor ieder der in artikel 3, eerste lid, bedoelde personen de mogelijkheid open te verzoeken de beslissing van de rechter te vorderen overeenkomstig het bepaalde in artikel 48, derde tot en met zesde lid, en achtste lid.

Artikel 46

1. Indien de uit de stoornis van de geestvermogens voortvloeiende gevaarlijkheid van een met toepassing van hoofdstuk II in een psychiatrisch ziekenhuis verblijvende patiënt zover is verminderd dat het verlenen van ontslag uit het psychiatrisch ziekenhuis onder daaraan te verbinden voorwaarden verantwoord is, verleent de geneesheer-directeur hem, voor zover dit in het belang van de patiënt gewenst is, voorwaardelijk ontslag. Tevoren wordt overleg gepleegd met de officier van justitie in wiens ambtsgebied het psychiatrisch ziekenhuis is gelegen.

2. Artikel 44, eerste lid, laatste volzin, derde lid, laatste volzin, en vierde, vijfde en zesde lid, is van overeenkomstige toepassing. De geneesheer-directeur stelt tevoren de echtgenoot, de wettelijke vertegenwoordiger alsmede de naaste (familie) betrekkingen van de patiënt op de hoogte van het voorgenomen voorwaardelijk ontslag.

3. Met betrekking tot intrekking van het voorwaardelijk ontslag is artikel 45 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 47

1. Tenzij voortzetting van het verblijf in het psychiatrisch ziekenhuis als vrijwillig patiënt gewenst is en betrokkene blijk geeft van de nodige bereidheid daartoe, verleent de geneesheer-directeur een patiënt op wie hoofdstuk II toepassing heeft gevonden, ontslag uit het ziekenhuis zodra zich één van de volgende omstandigheden voordoet:

a. de betrokkene niet of niet langer in zijn geestvermogens gestoord of gevaarlijk is dan wel het gevaar door tussenkomst van personen of instellingen buiten een psychiatrisch ziekenhuis kan worden afgewend;

b. de geldigheidsduur van de in hoofdstuk II, §§ 1 tot en met 4, en § 6, bedoelde rechterlijke machtigingen is verstreken, tenzij tijdig een vordering is ingesteld tot het verlenen van de aansluitende rechterlijke machtiging; in dat geval verleent de geneesheer-directeur ontslag

1°. zodra op de vordering afwijzend is beslist, dan wel

2°. zodra de termijn voor het geven van de beschikking is verstreken, indien binnen die termijn geen beschikking is gegeven;

c. door de officier niet of niet tijdig een vordering wordt ingesteld of door de rechter afwijzend wordt beschikt ter zake van een voorlopige machtiging met betrekking tot een met toepassing van artikel 16 of hoofdstuk II, § 5, in het ziekenhuis verblijvende persoon dan wel – indien binnen de daarvoor gestelde termijn geen beschikking is gegeven – zodra de termijn voor het geven van de beschikking is verstreken; of

d. door de rechter ontslag na toepassing van artikel 48 wordt bevolen.

2. Artikel 44, eerste lid, laatste volzin, tweede lid, laatste volzin en

zesde lid, is van overeenkomstige toepassing. De geneesheer-directeur stelt tevoren de echtgenoot, de wettelijke vertegenwoordiger alsmede de naaste (familie)betrekkingen van de patiënt op de hoogte van het voorgenomen ontslag.

Artikel 48

1. Een met toepassing van hoofdstuk II, §§ 1 tot en met 6, in een psychiatrisch ziekenhuis verblijvende patiënt, ieder der in artikel 3, eerste lid, bedoelde personen alsmede de inspecteur en de officier van justitie, in wier ambtsgebied het psychiatrisch ziekenhuis is gelegen, kan aan de geneesheer-directeur van het psychiatrisch ziekenhuis het ontslag van de patiënt uit het ziekenhuis verzoeken. Een verzoek als bedoeld in de eerste volzin kan niet worden gedaan binnen twee maanden nadat ten aanzien van de betrokken patiënt een vordering is ingesteld tot het verlenen van een eerste machtiging tot voortgezet verblijf of van een latere machtiging tot voortgezet verblijf.

2. De geneesheer-directeur beslist op het verzoek met inachtneming van artikel 47. De beslissing wordt schriftelijk aan de verzoeker en aan de inspecteur medegedeeld. Een afwijzende beslissing is met redenen omkleed.

3. In geval van een afwijzende beslissing kan degene die de beslissing heeft verkregen, zo deze niet is de officier van justitie, de officier van justitie verzoeken de beslissing van de rechter te vorderen. Het verzoek wordt schriftelijk gedaan; bij het verzoek wordt gevoegd afschrift van het oorspronkelijk verzoek alsmede van de beslissing van de geneesheer-directeur.

4. De inspecteur geeft desgevraagd of eigener beweging aan de officier van justitie schriftelijk zijn oordeel over het ontslagverzoek.

5. De officier van justitie behoeft geen gevolg te geven aan het verzoek indien hij de verzoeker kennelijk niet ontvankelijk acht dan wel indien tijdens de vier maanden, voorafgaande aan het verzoek, reeds een zodanige vordering is ingesteld en uit het verzoek niet blijkt van nieuwe feiten.

6. Indien het verzoek afkomstig is van een ander dan de betrokken patiënt, hoort de officier van justitie de patiënt. Indien de patiënt bezwaar heeft tegen het uitlokken van een rechterlijke uitspraak over zijn ontslag uit het ziekenhuis, behoeft de officier van justitie evenmin gevolg te geven aan het verzoek.

7. Een vordering als bedoeld in het derde lid vervalt, wanneer met betrekking tot dezelfde patiënt een vordering tot het verlenen van een eerste machtiging tot voortgezet verblijf of van een latere machtiging tot voortgezet verblijf wordt ingesteld.

8. De artikelen 6, eerste tot en met zevende lid, en 7 zijn van overeenkomstige toepassing. De griffier zendt zo spoedig mogelijk een afschrift van de beschikking aan de verzoeker, de patiënt, zo deze niet is de verzoeker, de geneesheer-directeur en aan de inspecteur.

9. In geval van een afwijzende beslissing op een door de officier van justitie gedaan verzoek als bedoeld in het eerste lid, kan de officier van justitie bij de rechter een vordering instellen tot het bevelen van ontslag. Het achtste lid is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 49

Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur, vast te stellen op de voordracht van Onze Minister in overeenstemming met Onze Minister van Justitie, kunnen nadere regels worden gegeven met betrekking tot het in dit hoofdstuk bepaalde.

HOOFDSTUK V. Patiënten voor wie de Minister van Justitie medeverantwoordelijkheid draagt

Artikel 50

1. De artikelen 21 en met 24, 36 tot en met 49 en 55 tot en met 57 zijn, onverminderd het bepaalde in het tweede lid, van overeenkomstige toepassing met betrekking tot personen die op grond van een uitspraak van de strafrechter als bedoeld in artikel 37, tweede lid, van het Wetboek van Strafrecht in een psychiatrisch ziekenhuis verblijven.

2. Met betrekking tot de in het eerste lid bedoelde personen en degenen die op grond van deze wet in een psychiatrisch ziekenhuis verblijven, worden, indien zij tevens op grond van het Wetboek van Strafrecht onvoorwaardelijk ter beschikking zijn gesteld, de artikelen 44, 46 en 47 toegepast met inachtneming van de volgende bepalingen:

1°. verlop en voorwaardelijk ontslag overeenkomstig de artikelen 44 en 46 kunnen door de geneesheer-directeur slechts worden verleend nadat hij hierover met Onze Minister van Justitie overleg heeft gepleegd;

2°. van het verlenen van ontslag overeenkomstig artikel 47 geeft de geneesheer-directeur vooraf tijdig schriftelijk kennis aan Onze Minister van Justitie.

Artikel 51

Voor de uitvoering van het bij of krachtens deze wet bepaalde, voor zover van toepassing op personen ten aanzien van wie krachtens enige wettelijke bepaling Onze Minister van Justitie mede verantwoordelijkheid draagt, handelt Onze Minister in overeenstemming met Onze Minister van Justitie.

HOOFDSTUK VI. Administratieve voorschriften

§ 1. Bescheiden voor opneming en verblijf

Artikel 52

1. Door een psychiatrisch ziekenhuis worden personen door wie of ten aanzien van wie in de zin van hoofdstuk II geen blijk wordt gegeven van de nodige bereidheid tot opneming of verblijf, slechts opgenomen tegen overlegging van één der in het tweede lid bedoelde bescheiden, dat op die personen betrekking heeft.

2. De in het eerste lid bedoelde bescheiden zijn:

a. een afschrift van een rechterlijke beschikking, houdende een machtiging als bedoeld in hoofdstuk II, §§ 1 of 6;

b. een afschrift van een beschikking van de burgemeester als bedoeld in hoofdstuk II, § 5;

c. een uittreksel uit een uitspraak van de strafrechter als bedoeld in artikel 37, tweede lid, van het Wetboek van Strafrecht, voor zover die uitspraak betrekking heeft op de opneming;

d. een uittreksel uit een rechterlijke uitspraak, waarbij met toepassing van artikel 37, derde lid, van het Wetboek van Strafrecht een terbeschikkingstelling wordt bevolen, voor zover die uitspraak betrekking heeft op de terbeschikkingstelling;

e. een afschrift van een tot opneming strekkende beschikking op grond van het bij en krachtens de Beginselenwet gevangeniswezen (Stb. 1951, 596) bepaalde;

f. een uittreksel uit een rechtelijke uitspraak, waarbij met toepassing

van artikel 77h van het Wetboek van Strafrecht een terbeschikkingstelling of plaatsing in een inrichting voor buitengewone behandeling wordt bevolen, voor zover die uitspraak betrekking heeft op deze maatregel;

g. een afschrift van een tot opnemng voor onderzoek of observatie strekkende beschikking op grond van enige daartoe de mogelijkheid openende wettelijke bepaling.

Artikel 53

1. Indien door of ten aanzien van een in een ziekenhuis, al dan niet zijnde een psychiatrisch ziekenhuis, op grond van één der in artikel 52, tweede lid, bedoelde beslissingen opgenomen persoon na verloop van de geldigheidsduur daarvan in de zin van hoofdstuk II geen blijk wordt gegeven van de bereidheid tot voortzetting van het verblijf, dan wel indien door of ten aanzien van een niet op grond van één der bedoelde beslissingen opgenomen persoon in de zin van hoofdstuk II blijk wordt gegeven van de wil tot beëindiging van het verblijf, wordt het verblijf door het ziekenhuis slechts voortgezet tegen overlegging van één der in het tweede lid bedoelde bescheiden, dat op die persoon betrekking heeft.

2. De in het eerste lid bedoelde bescheiden zijn:

a. een afschrift van een rechterlijke beschikking, houdende een machtiging als bedoeld in hoofdstuk II, §§ 2, 3, 4, of 6;

b. een mededeling van de griffier van de rechtbank in het arrondissement waarvan het ziekenhuis is gelegen, ingevolge artikel 18, vijfde lid, dat door de officier van justitie een vordering is ingesteld tot het verkrijgen van een machtiging tot voortgezet verblijf;

c. een afschrift van een beschikking van de strafrechter tot verlenging van de terbeschikkingstelling op grond van artikel 37h van het wetboek van Strafrecht;

d. een afschrift van een tot verlenging van het verblijf strekkende beslissing op grond van enige daartoe de mogelijkheid openende wettelijke bepaling.

Artikel 54

1. Bij overplaatsing naar een ander ziekenhuis, al dan niet zijnde een psychiatrisch ziekenhuis, geschiedt de opnemng daarin onder overlegging van een afschrift van een beslissing als bedoeld in de artikelen 52 en 53, op dat tijdstip van kracht voor de betrokken patiënt.

2. De geneesheer-directeur van het ziekenhuis, al dan niet zijnde een psychiatrisch ziekenhuis, waarin de patiënt na overplaatsing is opgenomen geeft van de overplaatsing zo spoedig mogelijk kennis aan de griffier van de rechtbank of het gerechtshof dan wel aan de burgemeester die de in het eerste lid bedoelde beslissing heeft genomen.

3. De griffier geeft van de overplaatsing van de patiënt – onder vermelding van het ziekenhuis waar betrokkene is opgenomen – kennis aan de personen en instellingen, die op grond van de artikelen 6, achtste lid, onder c, en 10, eerste en tweede lid, door hem zijn in kennis gesteld van de in het eerste lid bedoelde beslissing, alsmede aan de inspecteur en aan de officier van justitie, in wier ambtsgebied het ziekenhuis is gelegen, indien de overplaatsing geschiedde naar een ziekenhuis in een ander ambtsgebied.

4. De burgemeester die de in het eerste lid bedoelde beslissing heeft genomen, geeft van de overplaatsing van de patiënt – onder vermelding van het ziekenhuis waar betrokkene is opgenomen – kennis aan de personen die door hem op grond van de artikelen 30 en 31 zijn in kennis gesteld van de in het eerste lid bedoelde beslissing of van een andere

overplaatsing, alsmede aan de inspecteur en de officier van justitie, in wier ambtsgebied het ziekenhuis is gelegen, indien de overplaatsing geschiedde naar een ziekenhuis in een ander ambtsgebied.

5. Het tweede, derde en vierde lid zijn niet van toepassing met betrekking tot patiënten die zijn opgenomen onder overlegging van een afschrift van een beslissing als bedoeld in artikel 52, tweede lid, onder d, e of f, of artikel 53, tweede lid, onder c.

§ 2. Vastlegging van gegevens

Artikel 55

1. De geneesheer-directeur draagt zorg dat in het patiëntendossier van een persoon die met toepassing van hoofdstuk II in een psychiatrisch ziekenhuis verblijft, aantekening wordt gehouden van:

- a. het op grond van artikel 38 opgestelde behandelingsplan;
- b. de voortgang per maand in de uitvoering van dit plan;
- c. de medewerking van betrokkene aan de uitvoering van dit plan;
- d. indien over een behandelingsplan geen overeenstemming is bereikt, de reden daarvoor alsmede het daartoe door de voor de behandeling verantwoordelijke persoon gedane voorstel of de daartoe gedane voorstellen;
- e. indien artikel 38, vijfde lid, derde volzin, toepassing heeft gevonden, de behandeling die is toegepast, en de redenen die hiertoe hebben geleid;
- f. de toepassing van artikel 39 ten aanzien van betrokkene en de redenen die hiertoe hebben geleid.

2. De geneesheer-directeur draagt voorts zorg dat in het patiëntendossier aantekening wordt gehouden van:

- a. andere beslissingen als bedoeld in de hoofdstukken III en IV en de gronden waarop deze beslissingen zijn genomen;
- b. de ontvangen afschriften van rechterlijke beslissingen en uittreksels daaruit alsmede de afschriften van beschikkingen van de burgemeester als bedoeld in artikel 16 of hoofdstuk II, §5;
- c. ontvangen of afgegeven geneeskundige verklaringen als bedoeld in de artikelen 8, derde lid, 14, derde lid, 25, zevende lid, en 34, derde lid.

3. De in het tweede lid, onder b, bedoelde afschriften en uittreksels, alsmede afschriften van de in het tweede lid, onder c, bedoelde verklaringen worden bij het desbetreffende patiëntendossier bewaard gedurende ten minste vijf jaren na de dagtekening van de beschikking, doch ten hoogste tot na verloop van vijf jaren na het einde van het verblijf van de betrokkene in het ziekenhuis, en vervolgens vernietigd. Bij het desbetreffende patiëntendossier wordt voorts een afschrift bewaard van het bewijs van ontvangst dat aan de patiënt overeenkomstig artikel 25, zesde lid, 36, vierde lid, of 62, vierde lid, is afgegeven.

4. Bij algemene maatregel van bestuur worden in het belang van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer regels gegeven met betrekking tot het beheer van patiëntendossiers, de kennisneming van daarin opgenomen gegevens en daarbij overeenkomstig het derde lid bewaarde stukken, alsmede de verbetering van gegevens voor zover deze van feitelijke aard zijn.

Artikel 56

1. De geneesheer-directeur draagt zorg dat van elke toepassing van een middel of maatregel, aangewezen krachtens artikel 39, tweede lid, en van de redenen die daartoe hebben geleid, aantekening wordt gehouden in een register, ingericht naar een door Onze Minister vast te stellen model.

2. Artikel 55, vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 57

1. De geneesheer-directeur doet eens per maand aan de inspecteur en aan de officier van justitie, in wier ambtsgebied het ziekenhuis is gelegen, opgave van de namen der patiënten,
 - die zijn opgenomen, onder mededeling van de daarbij overgelegde bescheiden, als bedoeld in artikel 52;
 - aan wie verlof voor langer dan 60 uren of voorwaardelijk ontslag is verleend op grond van de artikelen 44 of 46, eerste lid, onder mededeling van de daaraan verbonden voorschriften onderscheidenlijk voorwaarden;
 - wier verlof of voorwaardelijk ontslag is ingetrokken op grond van artikel 45 of 46, derde lid;
 - aan wie ontslag is verleend op grond van artikel 47;
 - die zijn gestorven, onder mededeling van de doodsoorzaak.
2. De geneesheer-directeur zendt voorts eens per maand aan de inspecteur, in wiens ambtsgebied het ziekenhuis is gelegen, een afschrift van de in het register, bedoeld in artikel 56, eerste lid, in de voorafgaande maand ingeschreven middelen en maatregelen.
3. De geneesheer-directeur zendt tevens eens per maand met betrekking tot met toepassing van § 5 van hoofdstuk II opgenomen patiënten wier spoedopneming in de desbetreffende maand is beëindigd, aan de inspecteur een kort verslag, houdende de bevindingen van de behandelende persoon gedurende de periode van de spoedopneming.
4. De op grond van het eerste, tweede en derde lid verstrekte gegevens worden door de inspecteur en de officieren van justitie uitsluitend gebezigd ten behoeve van de hun bij of krachtens de wet opgedragen taken.
5. Bij algemene maatregel van bestuur, vast te stellen op de voordracht van Onze Minister in overeenstemming met Onze Minister van Justitie, worden in het belang van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer regels gegeven met betrekking tot het beheer van de op grond van het eerste lid verstrekte gegevens, de kennisneming van daarin opgenomen gegevens en de verbetering van gegevens voor zover deze van feitelijke aard zijn.
6. Het vierde en vijfde lid zijn van overeenkomstige toepassing met betrekking tot de op grond van andere bepalingen van deze wet aan de inspecteur of de officier van justitie toegezonden mededelingen, gegevens en geneeskundige verklaringen.
7. Indien een met toepassing van hoofdstuk II opgenomen patiënt of een patiënt als bedoeld in artikel 50 afwezig is zonder dat hem verlof of voorwaardelijk ontslag is verleend, wordt daarvan onverwijld mededeling gedaan aan de inspecteur en de officier van justitie. De officier van justitie verleent zo nodig medewerking in het belang van een zo spoedig mogelijk terugbrengen van de patiënt naar het psychiatrisch ziekenhuis. Van de terugkeer van een patiënt na ongeoorloofde afwezigheid wordt eveneens onverwijld mededeling gedaan aan de inspecteur en de officier van justitie.
8. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur, vast te stellen op de voordracht van Onze Minister in overeenstemming met Onze Minister van Justitie, kunnen nadere voorschriften worden gegeven ten aanzien van het in het eerste en zevende lid bepaalde.

HOOFDSTUK VII. De taak van de patiëntenvertrouwenspersoon

Artikel 58

1. Bij algemene maatregel van bestuur worden regels gegeven met betrekking tot de taak en de bevoegdheden van de patiëntenvertrouwenspersoon.
2. Bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald dat het bestuur van een psychiatrisch ziekenhuis, behorende tot een bij de maatregel aan te wijzen categorie, ervoor zorg draagt dat een patiënt kan worden bijgestaan door een patiëntenvertrouwenspersoon.
3. Een algemene maatregel van bestuur op grond van het eerste of tweede lid wordt vastgesteld op de voordracht van Onze Minister in overeenstemming met Onze Minister van Justitie.

HOOFDSTUK VIII. De taak van het Staatstoezicht op de geestelijke volksgezondheid

Artikel 59

1. Onverminderd het bepaalde in artikel 60 alsmede de hun bij of krachtens andere wettelijke bepalingen opgedragen taken hebben de hoofdinspecteur en de inspecteurs tot taak te waken voor de op het terrein van de volksgezondheid betrekking hebbende belangen van alle personen wier geestvermogens zijn gestoord. Zij zien deswege toe op een verantwoorde behandeling, verpleging, verzorging en bejegening van deze personen.
2. De aan de hoofdinspecteur en de inspecteurs op grond van de Gezondheidswet (Stb. 1956, 51) toekomende bevoegdheden kunnen door hen mede worden uitgeoefend voor zover dit redelijkerwijs voor de vervulling van hun in het eerste lid bedoelde taak nodig is.
3. Het bestuur van een ziekenhuis, al dan niet een psychiatrisch ziekenhuis zijnde, de daaraan verbonden geneeskundigen alsmede alle anderen die een persoon die gestoord is in zijn geestvermogens, behandelen, verplegen of verzorgen, geven aan de genoemde ambtenaren alle door hen verlangde inlichtingen, voor zover dit redelijkerwijs voor de vervulling van hun in het eerste lid bedoelde taak nodig is.
4. Het bestuur van een ziekenhuis, al dan niet een psychiatrisch ziekenhuis zijnde, alsmede het bestuur van elke organisatie waardoor personen die gestoord zijn in hun geestvermogens worden gehuisvest, onderzocht of behandeld, verlenen aan de genoemde ambtenaren inzage van de patiëntendossiers.
5. Het bestuur van een ziekenhuis of organisatie als bedoeld in het vierde lid, stelt de genoemde ambtenaren in de gelegenheid met de personen die gestoord zijn in hun geestvermogens te spreken, al dan niet op verzoek van die personen.
6. Bevindende dat zich met betrekking tot een zich in de maatschappij bevindende persoon wiens geestvermogens zijn gestoord, een geval voordoet als bedoeld in artikel 2, geven de genoemde ambtenaren daarvan kennis aan de officier van justitie. Artikel 5, eerste lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 60

1. Een inspecteur, bevindende dat een patiënt in een ziekenhuis verblijft, terwijl niet is gebleken van de nodige bereidheid tot het verblijf in het ziekenhuis, en bij de patiëntenadministratie geen afschrift

aanwezig is van een van de in de artikelen 52 en 53 bedoelde bescheiden, voor deze patiënt op dat tijdstip van kracht, nodigt de geneesheer-directeur uit hem mee te delen op grond van welke bescheiden deze patiënt in het psychiatrisch ziekenhuis is opgenomen.

2. De inspecteur geeft zo nodig de officier in wiens ambtsgebied het psychiatrisch ziekenhuis is gelegen, zo spoedig mogelijk kennis van de door de geneesheer-directeur verstrekte mededeling.

Artikel 61

Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur, vast te stellen op de voordracht van Onze Minister in overeenstemming met Onze Minister van Justitie, kunnen nadere voorschriften worden gegeven met betrekking tot de uitoefening van de taak van de inspecteurs.

HOOFDSTUK IX. De taak van het openbaar ministerie

Artikel 62

1. Het openbaar ministerie is belast met de tenuitvoerlegging van de krachtens deze wet gegeven rechterlijke beschikkingen op vorderingen, ingesteld naar aanleiding van een daartoe ontvangen verzoek als bedoeld in hoofdstuk II, §§ 1 tot en met 4, dan wel zonder daaraan voorafgaand verzoek. Het openbaar ministerie is voor zover nodig voorts belast met de tenuitvoerlegging van de rechterlijke beschikkingen op vorderingen, ingesteld op een verzoek als bedoeld in artikel 33.

2. Het openbaar ministerie doet de in het eerste lid bedoelde taak uitvoeren door ambtenaren van rijks- of gemeentepolitie, die zich voorzien van de bijstand van een of meer personen met kennis van de zorg voor geestelijk gestoorden. De bedoelde ambtenaren kunnen daartoe elke plaats betreden waar de op te nemen persoon zich bevindt. In een woning treden zij tegen de wil van de bewoner slechts binnen krachtens een door de officier van justitie gegeven schriftelijke last, na voorafgaande legitimatie en mededeling van het doel van het binnentreden. De ambtenaar die de leiding heeft bij het binnentreden, maakt daarvan een schriftelijk verslag. Een afschrift van dit verslag wordt uiterlijk op de tweede dag na die waarop in de woning is binnentreden aan de bewoner uitgereikt of aan de woning bezorgd.

3. De ambtenaren, bedoeld in het tweede lid, kunnen aan de betrokkene voorwerpen ontnemen, die een gevaar voor de veiligheid van betrokkene of van anderen kunnen opleveren. Zij zijn bevoegd hem daartoe aan de kleding of aan het lichaam te onderzoeken.

4. Zo mogelijk worden de overeenkomstig het derde lid ontnomen voorwerpen met de betrokkene overgebracht naar het psychiatrisch ziekenhuis waarin hij wordt opgenomen. In het ziekenhuis wordt de patiënt een bewijs van ontvangst afgegeven, waarin die voorwerpen zijn omschreven. De voorwerpen worden voor de patiënt bewaard, voor zover dit niet in strijd is met enig wettelijk voorschrift.

Artikel 63

1. De officieren van justitie bezoeken op onbepaalde tijden de bij gezamenlijk besluit van Onze Minister van Justitie en Onze Minister aangewezen psychiatrische ziekenhuizen in hun ambtsgebied om zich ervan te verzekeren dat niemand daarin wederrechtelijk wordt opgenomen of verblijft. Zij besteden daarbij ook aandacht aan de juiste uitvoering van artikel 36, derde en vierde lid, en artikel 40, van het bepaalde krachtens artikel 43 en van de hoofdstukken IV en VI, § 1. Het

derde tot en met vijfde lid van artikel 59, voor zover betrekking hebbend op psychiatrische ziekenhuizen, en artikel 60, eerste lid, zijn van overeenkomstige toepassing.

2. Bij in het eerste lid bedoelde besluit wordt de frequentie van de bezoeken van de officieren van justitie bepaald.

Artikel 64

De officieren van justitie leggen hun bevindingen tijdens de bezoeken, bedoeld in artikel 63, eerste lid, vast in een jaarlijks verslag. Zij zenden deze verslagen aan Onze Minister van Justitie aan Onze Minister.

HOOFDSTUK X. Strafbepalingen

Artikel 65

1. Met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren of geldboete van ten hoogste tienduizend gulden wordt gestraft hij, die opzettelijk iemand wederrechtelijk van de vrijheid berooft of beroofd houdt door deze persoon, zonder dat gebleken is van de nodige bereidheid daartoe, in een psychiatrisch ziekenhuis of ziekenhuis, niet zijnde een psychiatrisch ziekenhuis, te doen opnemen, op te nemen of diens verblijf aldaar te doen voortduren, terwijl hij weet of redelijkerwijs moest weten dat de daarvoor benodigde bescheiden, als bedoeld in de artikelen 52 en 53, niet zijn overgelegd of aanwezig zijn.

2. Met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren of geldboete van ten hoogste tienduizend gulden wordt gestraft hij, die opzettelijk in strijd met het bepaalde bij of krachtens artikel 38, vijfde lid, of 39, eerste en tweede lid, middelen of maatregelen toepast met betrekking tot een patiënt op wie hoofdstuk II toepassing heeft gevonden, of die op grond van een uitspraak van de strafrechter als bedoeld in artikel 37, tweede lid, van het Wetboek van Strafrecht in een psychiatrisch ziekenhuis verblijft.

3. De in dit artikel strafbaar gestelde feiten zijn misdrijven.

Artikel 66

1. Met geldboete van ten hoogste tweeduizend vijfhonderd gulden wordt gestraft hij, die

- niet voldoet aan een ingevolge artikel 8, tweede lid, opgelegde verplichting;
- niet voldoet aan een ingevolge artikel 29 opgelegde verplichting;
- in strijd handelt met het bepaalde bij of krachtens artikel 37, eerste lid, 38, eerste of tweede lid, derde lid, derde volzin, of zesde lid, 39, derde lid, 56, eerste lid, of 59, derde, vierde of vijfde lid;
- in strijd handelt met het bepaalde krachtens artikel 43, eerste lid, 55, vierde lid, of 56, tweede lid, voor zover zulks in de algemene maatregel van bestuur krachtens die artikelleden wordt bepaald;
- voorwaarden aan verlof of voorwaardelijk ontslag verbindt in strijd met het bepaalde bij of krachtens artikel 44, derde lid, en artikel 46, tweede lid, juncto artikel 44, derde lid;
- geen gevolg geeft aan een beschikking van de rechter, houdende een beslissing als bedoeld in artikel 41, zevende lid, 45, tweede lid, 46, derde lid, of 48, derde of negende lid.

2. De in dit artikel strafbaar gestelde feiten zijn overtredingen.

HOOFDSTUK XI. Slot- en overgangsbepalingen

Artikel 67

Onze Minister zendt in overeenstemming met Onze Minister van Justitie binnen drie jaar na het krachtens artikel 76, derde lid, vastgestelde tijdstip, en vervolgens telkens om de vijf jaar, aan de Staten-Generaal een verslag over de wijze waarop de wet is toegepast.

Artikel 68

1. De voordracht voor een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in de artikelen 12, 28, 37, 38, 39, 41, 43, 49, 55, 57 en 58 wordt Ons niet gedaan dan nadat het ontwerp daarvan in de Nederlandse Staatscourant is bekendgemaakt. Aan een ieder wordt de gelegenheid geboden binnen een bij die bekendmaking te stellen termijn opmerkingen over het ontwerp schriftelijk ter kennis van Onze Minister te brengen.

2. Het ontwerp van een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in het eerste lid wordt uiterlijk gelijktijdig met de bekendmaking ervan toegezonden aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

3. Een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in het eerste lid treedt niet eerder in werking dan twee maanden na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin hij is geplaatst.

Artikel 69

1. De artikelen 32-35 van de wet van 27 april 1884, Stb. 96, tot regeling van het Staatstoezicht op krankzinnigen worden ingetrokken op het in artikel 76, eerste lid, vermelde tijdstip.

2. De overige bepalingen van de wet van 27 april 1884, Stb. 96, tot regeling van het Staatstoezicht op krankzinnigen worden ingetrokken op het krachtens artikel 76, derde lid, vastgestelde tijdstip.

Artikel 70

1. Machtigingen, verleend op grond van artikel 17, 23 of 24 van de wet van 27 april 1884, Stb. 96, tot regeling van het Staatstoezicht op krankzinnigen, en machtigingen, verleend op grond van de artikelen 387 en 388 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek, waarvan de geldigheidsduur nog niet is verstreken op het krachtens artikel 76, derde lid, vastgestelde tijdstip, worden voor de toepassing van deze wet aangemerkt als eerste machtiging tot voortgezet verblijf als bedoeld in hoofdstuk II, § 3. Zij blijven tot het eind van hun geldigheidsduur, doch in elk geval gedurende negen weken na het krachtens artikel 76, derde lid, vastgestelde tijdstip van kracht.

2. Inbewaringstellingen als bedoeld in artikel 35b van de wet van 27 april 1884, Stb. 96, tot regeling van het Staatstoezicht op krankzinnigen, die op grond van een beslissing van de rechter krachtens artikel 35i, eerste lid, van die wet zijn voortgezet, en waarvan de geldigheidsduur nog niet is verstreken op het krachtens artikel 76, derde lid, vastgestelde tijdstip, worden voor de toepassing van deze wet aangemerkt als voorlopige machtigingen als bedoeld in hoofdstuk II, § 2. Zij blijven tot het eind van hun geldigheidsduur, doch in elk geval gedurende twee weken na het krachtens artikel 76, derde lid vastgestelde tijdstip van kracht.

3. Inbewaringstellingen als bedoeld in artikel 35b van de wet van 27 april 1884, Stb. 96, tot regeling van het Staatstoezicht op krankzinnigen, naar aanleiding waarvan op het krachtens artikel 76, derde lid, vastgestelde tijdstip nog geen vordering als bedoeld in artikel 35i van die wet is

ingesteld, worden aangemerkt als een last tot opnemng als bedoeld in artikel 25 van deze wet. De artikelen 30 en 31 zijn van toepassing met dien verstande dat de berichtgeving door de burgemeester – voor zover zij niet reeds voor bovenbedoeld tijdstip is geschied – in elk geval plaatsvindt binnen de aangegeven termijnen na dit tijdstip. Artikel 32 is van toepassing met dien verstande dat – indien de berichtgeving van de burgemeester voor bovenbedoeld tijdstip is geschied – het verzoek van de officier, bedoeld in het tweede lid van artikel 32, in elk geval wordt gedaan binnen de aangegeven termijn na dit tijdstip.

4. De behandeling van verzoekschriften en requisitoiren tot het verkrijgen van een machtiging op grond van artikel 17 van de wet van 27 april 1884, Stb. 96, tot regeling van het Staatstoezicht op krankzinnigen, en van vorderingen van officieren van justitie, ingesteld op grond van artikel 35i van die wet, waarop nog niet is beslist op het krachtens artikel 76, derde lid, vastgestelde tijdstip, wordt met toepassing van de genoemde wet voortgezet, met dien verstande dat de rechter

– op vorderingen op grond van artikel 17 van die wet beschikt als ware de vordering ingesteld met toepassing van hoofdstuk II, § 1, van deze wet, en

– op vorderingen op grond van artikel 35i van die wet beschikt als ware de vordering een vordering in de zin van artikel 13 van deze wet.

5. De behandeling van verzoekschriften en requisitoiren tot het verkrijgen van een machtiging op grond van artikel 23 of 24 van de wet van 27 april 1884, Stb. 96, tot regeling van het Staatstoezicht op krankzinnigen, dan wel van een machtiging of een verlenging daarvan op grond van de artikelen 387 en 388 van Boek 1 van het Burgelijk Wetboek, waarop nog niet is beslist op het krachtens artikel 76, derde lid, vastgestelde tijdstip, wordt niet voortgezet.

6. Omtrent de patiënten, ten aanzien van wie ingevolge het eerste en tweede lid machtigingen en inbewaringstellingen van kracht blijven, worden aan de inspecteur en de officier van justitie de door Onze Minister te bepalen gegevens verstrekt binnen het daarbij door Onze Minister te stellen termijn.

Artikel 71

1. De bevoegdheid van de provisionele bewindvoerder, benoemd met toepassing van artikel 33 van de wet van 27 april 1884, Stb. 96, tot regeling van het Staatstoezicht op krankzinnigen, eindigt na verloop van zes maanden na het in artikel 76, eerste lid, vermelde tijdstip, tenzij

a. binnen die termijn een beschikking waarbij met betrekking tot de patiënt een curatele is uitgesproken of een bewind als bedoeld in titel 19 van Boek 1 van het Burgelijk Wetboek is ingesteld, onherroepelijk is geworden;

b. binnen die termijn aan de patiënt ontslag wordt verleend uit het psychiatrisch ziekenhuis;

c. een verzoek of vordering tot onder curatelestelling of tot onderbewinstelling als bedoeld in titel 19 van Boek 1 van het Burgelijk Wetboek is gedaan en daarop binnen die termijn niet onherroepelijk is beslist.

2. In de gevallen, bedoeld in het eerste lid, onder a en b, eindigt de bevoegdheid op de daar bedoelde tijdstippen.

3. In het geval, bedoeld in het eerste lid, onder c, eindigt de bevoegdheid op het tijdstip van het onherroepelijk worden van de op dat verzoek of op die vordering gegeven beschikking.

4. Met betrekking tot het uit artikel 32 van de wet van 27 april 1884, Stb. 96, tot regeling van het Staatstoezicht op krankzinnigen, voortvloeiende verlies van het beheer van eigen goederen is het in de voorgaande leden bepaalde van overeenkomstige toepassing.

5. De patiënt die op grond van artikel 32 van de wet van 27 april

1884, Stb. 96, tot regeling van het Staatstoezicht op krankzinnigen, het beheer over de goederen van anderen heeft verloren, herkrijgt dit beheer niet door de inwerkingtreding van artikel 69, eerste lid, van deze wet.

Artikel 72

In Boek 1 van het Burgelijk Wetboek¹ worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. In artikel 260, vierde lid, vervalt aan het slot de punt en wordt toegevoegd: of krachtens de Wet bijzondere opnemingen in psychiatrische ziekenhuizen.

B. De artikelen 387 en 388 vervallen

C. Aan artikel 431 wordt een lid toegevoegd, luidende:

3. De rechter bij wie een vordering tot het verlenen van een voorlopige machtiging of een machtiging tot voortgezet verblijf als bedoeld in de Wet bijzondere opnemingen in psychiatrische ziekenhuizen, dan wel een machtiging als bedoeld in artikel 33, eerste lid, van die wet aanhangig is, is tevens bevoegd tot de kennisneming van een vordering tot instelling van het bewind.

Artikel 73

De Wet op de rechterlijke organisatie² wordt als volgt gewijzigd:

Artikel 73, eerste lid, eerste volzin, wordt gelezen:

«Bij het gerechtshof te Arnhem is een bijzondere kamer die belast is met de behandeling van zaken in beroep als bedoeld in de artikelen 15c en 15g van het Wetboek van Strafrecht en de artikelen 20, 23 en 24 van de Wet bijzondere opnemingen in psychiatrische ziekenhuizen voor zover die zaken ingevolge artikel 20, derde lid, van die wet naar die kamer zijn verwezen.».

Na artikel 73 wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 74

1. Het gerechtshof te Arnhem vormt overeenkomstig door Ons te stellen regels uit de leden van de bijzondere kamer een bijzondere kamer in beperkte samenstelling en zo nodig een of meer enkelvoudige kamers voor de behandeling van zaken in beroep als bedoeld in de artikelen 20, 23 en 24 van de Wet bijzondere opnemingen in psychiatrische ziekenhuizen.

2. De bijzondere kamer in de beperkte samenstelling bestaat uit één lid van het gerechtshof en twee niet tot de rechtelijke macht behorende personen als deskundige leden. Het lid van het gerechtshof treedt als voorzitter op.

3. Een enkelvoudige kamer bestaat uit een lid van het gerechtshof.

Artikel 74

Behoudens voor zover bij deze wet een afwijkende regeling is getroffen, treedt op het krachtens artikel 76, derde lid, vastgestelde tijdstip de Twaalfde Titel van het Eerste Boek van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering in werking voor de zaken waarin ingevolge het bij deze wet bepaalde de officier van justitie een vordering doet, de inspecteur een verzoekschrift indient, een verzoekschrift als bedoeld in artikel 32, zesde lid, of 41, elfde lid wordt ingediend, dan wel een van de daartoe bevoegde personen beroep instelt. Artikel 429d, derde lid, is niet van toepassing op indiening door de officier van justitie of de inspecteur.

Artikel 75

Deze wet kan worden aangehaald als Wet bijzondere opnemingen in psychiatrische ziekenhuizen.

Artikel 76

1. De artikelen 69, eerste lid, en 71 treden in werking met ingang van de twintigste dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin deze wet wordt geplaatst.

2. De vorming van de in artikel 74, eerste lid van de Wet op de rechterlijke organisatie bedoelde enkelvoudige kamers vindt niet plaats gedurende drie jaren na het tijdstip van inwerkingtreding van artikel 73.

3. De overige artikelen van de wet treden in werking op een door Ons te bepalen tijdstip.

Lasten en bevelen, dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst, en dat alle ministeriële departementen, autoriteiten, colleges en ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's-Gravenhage, 29 oktober 1992

Beatrix

De Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
H. J. Simons

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

Uitgegeven de *dertigste* december 1992

De Minister van Justitie

E. M. H. Hirsch Ballin

Zie voor de behandeling in de Staten-
Generaal:

Kamerstukken II: 1970/1971, 1971/1972,
1974/1975, 1976/1977, 1977, 1978/1979,
1980/1981, 1981/1982, 1982/1983,
1983/1984, 11 270

Handelingen II: 1982/1983, blz.
5252-5299; 5506-5524; 1983/1984, UCV2
en 6 (1-73); blz. 629-659; 669-670;
1160-1165; 1728-1730

Kamerstukken I: 1983/1984, 11 270 (71,
71a, 71b, 71c, 71d, 71e, 71f, 71g, 71h,
71i); 1984-1985, 11 270 (81); 1991/1992,
11 270 (307, 307a, 307b, 307c);
1992/1993 (8, 8a)

Handelingen I: 1992/1993, blz. 136-161

¹ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 1
oktober 1992, Stb. 548

² Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 8
oktober 1992, Stb. 593